

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο τμήμα)

της 17ης Δεκεμβρίου 2010*

Στην υπόθεση T-369/08,

European Wire Rope Importers Association (EWRIA), με έδρα το Hemer (Γερμανία),

Câbleries namuroises SA, με έδρα το Namur (Βέλγιο),

Ropenhagen A/S, με έδρα το Vallensbaek Strand (Δανία),

ESH Eisen- und Stahlhandelsgesellschaft mbH, με έδρα το Kaarst (Γερμανία),

Heko Industrieerzeugnisse GmbH, με έδρα το Hemer,

Interkabel Internationale Seil- und Kabel-Handels GmbH, με έδρα το Solms (Γερμανία),

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Jose Casañ Colomar, SA, με έδρα τη Valence (Ισπανία),

Denwire Ltd, με έδρα το Dudley (Ηνωμένο Βασίλειο),

εκπροσωπούμενες από τον T. Lieber, δικηγόρο,

προσφεύγουσες,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους C. Clyne και H. van Vliet,

καθής,

με αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 4ης Ιουλίου 2008, με την οποία αυτή απέρριψε την αίτηση των προσφευγουσών για την έναρξη μερικής ενδιάμεσης επανεξετάσεως των μέτρων αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονται σε εισαγωγές συρματόσχοινων και καλωδίων από σίδηρο ή χάλυβα,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

συγκείμενο από τους Μ.Ε. Martins Ribeiro (εισηγήτρια), πρόεδρο, Σ. Παπασάββα και Α. Dittrich, δικαστές,

γραμματέας: Κ. Rocheé, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 18ης Μαρτίου 2010,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Το νομικό πλαίσιο

A — Βασικός κανονισμός αντιντάμπινγκ

- ¹ Η βασική κανονιστική ρύθμιση αντιντάμπινγκ αποτελείται από τον κανονισμό (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 56, σ. 1, στο εξής: βασικός κανονισμός) [αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 343, σ. 51, διορθωτικό στην ΕΕ

2010, L 7, σ. 22)]. Το άρθρο 1, παράγραφοι 1, 2 και 4, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 1, παράγραφοι 1, 2 και 4, του κανονισμού 1225/2009) ορίζει τα εξής:

«1. Δασμός αντιντάμπινγκ είναι δυνατό να επιβάλλεται σε κάθε προϊόν που αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ, όταν η θέση του σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Κοινότητας προκαλεί ζημία.

2. Ένα προϊόν θεωρείται ότι αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ όταν η τιμή εξαγωγής του εντός της Κοινότητας είναι χαμηλότερη από μια συγκρίσιμη τιμή του ομοειδούς προϊόντος, όπως έχει καθοριστεί για τη χώρα εξαγωγής κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις.

[...]

4. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, ως “ομοειδές προϊόν” νοείται ένα πανομοιότυπο προϊόν, δηλαδή όμοιο από κάθε άποψη με το εξεταζόμενο προϊόν ή, ελλείψει τούτου, ένα άλλο προϊόν το οποίο, αν και όχι όμοιο από κάθε άποψη, έχει χαρακτηριστικά που παρουσιάζουν σημαντική ομοιότητα προς εκείνα του υπό εξέταση προϊόντος.»

2 Το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 1225/2009) διευκρινίζει τα εξής:

«1. Κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και εφόσον δεν ορίζεται κάτι διαφορετικό, ο όρος “ζημία” σημαίνει τη σημαντική ζημία που προκαλείται στην κοινοτική βιομηχανία, τον κίνδυνο πρόκλησης σημαντικής ζημίας στην κοινοτική βιομηχανία ή την αισθητή καθυστέρηση της δημιουργίας μιας τέτοιας βιομηχανίας· η ερμηνεία του όρου διέπεται από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

2. Ο προσδιορισμός της ζημίας γίνεται με βάση θετικά αποδεικτικά στοιχεία και προϋποθέτει αντικειμενική εξέταση τόσο: α) του όγκου των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και της επίδρασής τους στις τιμές των ομοειδών προϊόντων στην αγορά της Κοινότητας, όσο και β) των συνεπειών των εισαγωγών αυτών για την κοινοτική βιομηχανία.»

- 3 Το άρθρο 5, παράγραφοι 7 και 9, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 5, παράγραφοι 7 και 9, του κανονισμού 1225/2009) ορίζει τα εξής:

«7. Τα αποδεικτικά στοιχεία τα σχετικά τόσο με το ντάμπινγκ, όσο και με τη ζημία αξιολογούνται ταυτοχρόνως στο πλαίσιο της απόφασης περί ενάρξεως ή μη έρευνας. Η καταγγελία απορρίπτεται όταν δεν υπάρχουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με το ντάμπινγκ ή τη ζημία, τα οποία να δικαιολογούν την περαιτέρω εξέταση της υπόθεσης.

[...]

9. Σε περίπτωση κατά την οποία, μετά από διαβουλεύσεις, καθίσταται προφανές ότι υπάρχουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία δικαιολογούν την έναρξη της σχετικής διαδικασίας, η Επιτροπή κινεί τη σχετική διαδικασία εντός 45 ημερών από την υποβολή της καταγγελίας και δημοσιεύει σχετική ανακοίνωση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Όταν υποβληθούν ανεπαρκή αποδεικτικά στοιχεία, το γεγονός αυτό γνωστοποιείται, μετά από διαβουλεύσεις, στον καταγγέλλοντα εντός 45 ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία η καταγγελία υπεβλήθη στην Επιτροπή.»

- 4 Το άρθρο 11, παράγραφοι 2, 3, 5 και 6, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 11, παράγραφοι 2, 3, 5 και 6, του κανονισμού 1225/2009) ορίζει τα εξής:

«2. Κάθε οριστικό μέτρο αντιντάμπινγκ παύει να ισχύει πέντε έτη από την επιβολή του ή από την ημερομηνία ολοκλήρωσης της πλέον πρόσφατης διαδικασίας επανεξέτασης η οποία κάλυψε τόσο το ντάμπινγκ, όσο και τη ζημία, εκτός αν η επανεξέταση οδήγησε στο συμπέρασμα ότι τυχόν λήξη της ισχύος του μέτρου είναι πιθανόν να οδηγήσει στη συνέχιση ή στην επανάληψη του ντάμπινγκ και της ζημίας [...].

3. Η ανάγκη διατήρησης σε ισχύ δεδομένου μέτρου είναι επίσης δυνατόν να αποτελέσει αντικείμενο επανεξέτασης, όταν κρίνεται δικαιολογημένη, [...] εφόσον έχει παρέλθει εύλογο χρονικό διάστημα ενός τουλάχιστον έτους από την επιβολή του οριστικού μέτρου, μετά από αίτηση οποιουδήποτε εξαγωγέα ή εισαγωγέα ή των κοινοτικών παραγωγών, η οποία περιέχει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία που τεκμηριώνουν τη σκοπιμότητα μιας τέτοιας ενδιάμεσης επανεξέτασης.

Ενδιάμεση επανεξέταση αρχίζει όταν η αίτηση περιέχει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι η διατήρηση σε ισχύ του μέτρου δεν είναι πλέον απαραίτητη για την εξουδετέρωση του ντάμπινγκ ή/και ότι είναι απίθανο να συνεχισθεί ή να επαναληφθεί η ζημία σε περίπτωση άρσης ή διαφοροποίησης του μέτρου ή το υφιστάμενο μέτρο δεν αρκεί ή δεν αρκεί πλέον για την εξουδετέρωση των ζημιολόγων συνεπειών του ντάμπινγκ.

Κατά τη διεξαγωγή των ερευνών δυνάμει της παρούσας παραγράφου, η Επιτροπή δύναται, μεταξύ άλλων, να εξετάζει κατά πόσον έχει σημειωθεί σημαντική μεταβολή των συνθηκών όσον αφορά το ντάμπινγκ και τη ζημία ή κατά πόσον με τα υφιστάμενα μέτρα επιτυγχάνονται τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα ως προς την εξάλειψη της ζημίας που έχει ήδη διαπιστωθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 3 του παρόντος

κανονισμού. Στο πλαίσιο αυτό, για την εξαγωγή τελικού συμπεράσματος λαμβάνονται υπόψη όλα τα συναφή και δεόντως τεκμηριωμένα αποδεικτικά στοιχεία.

[...]

5. Οι συναφείς διατάξεις του παρόντος κανονισμού οι σχετικές με τις διαδικασίες και τη διεξαγωγή των ερευνών, με εξαίρεση εκείνες που αναφέρονται στις σχετικές προθεσμίες, εφαρμόζονται σε κάθε επανεξέταση η οποία διενεργείται δυνάμει των παραγράφων 2, 3 και 4. Κάθε τέτοια επανεξέταση διενεργείται χωρίς χρονοτριβή και πρέπει υπό κανονικές συνθήκες να ολοκληρώνεται εντός δωδεκαμήνου από την ημερομηνία έναρξής της.

6. Κάθε επανεξέταση βάσει του παρόντος άρθρου εγκαινιάζεται από την Επιτροπή μετά από διαβουλεύσεις με τη συμβουλευτική επιτροπή. Όταν κρίνεται δικαιολογημένο, μετά από σχετική επανεξέταση, το όργανο της Κοινότητας που είναι αρμόδιο για την επιβολή του εκάστοτε μέτρου το καταργεί ή το διατηρεί βάσει της παραγράφου 2 ή το καταργεί, το διατηρεί ή το τροποποιεί βάσει των παραγράφων 3 και 4 [...].»

- 5 Το άρθρο 21, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 21, παράγραφος 1, του κανονισμού 1225/2009) προβλέπει τα εξής:

«Κάθε συμπέρασμα σχετικά με το κατά πόσον το συμφέρον της Κοινότητας επιβάλλει παρέμβαση πρέπει να βασίζεται σε συνολική εκτίμηση όλων των ποικίλων συμφερόντων, συμπεριλαμβανομένων των συμφερόντων της εγχώριας βιομηχανίας, των χρηστών και των καταναλωτών· η διατύπωση οποιουδήποτε συμπεράσματος βάσει του παρόντος άρθρου είναι δυνατή μόνον εφόσον έχει παρασχεθεί σε όλα τα μέρη η δυνατότητα να γνωστοποιήσουν τις απόψεις τους, όπως προβλέπει η παράγραφος 2. Κατά την παραπάνω εξέταση, αποδίδεται ιδιαίτερη σημασία στην ανάγκη εξάλειψης των φαινομένων νόθευσης των συναλλαγών που προκαλούν οι επιζήμιες πρακτικές ντάμπινγκ και αποκατάστασης γνήσιου ανταγωνισμού. Τα μέτρα που έχουν προσδιορισθεί με βάση τις διαπιστώσεις για το ντάμπινγκ και τη ζημία είναι δυνατό να μην επιβάλλονται, σε περίπτωση που οι αρχές, με βάση όλες τις προσκομισθείσες

πληροφορίες, καταλήγουν με ασφάλεια στο συμπέρασμα ότι η επιβολή των εν λόγω μέτρων δεν εξυπηρετεί το συμφέρον της Κοινότητας.»

B — Μέτρα αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονται σε εισαγωγές συρματόσχοινων και καλωδίων από σίδηρο ή χάλυβα

1. Μέτρα αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν επί των εισαγωγών καλωδίων από χάλυβα καταγωγής Κίνας, Ινδίας, Νότιας Αφρικής και Ουκρανίας

- 6 Κατόπιν δύο καταγγελιών που κατατέθηκαν, τον Απρίλιο και τον Ιούνιο 1998, από την επιτροπή συνδέσμου των βιομηχανιών συρματόσχοινων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Liaison Committee of European Union Wire Rope Industries, στο εξής: EWRIS) και της ενάρξεως διαδικασιών αντιντάμπινγκ στις 20 Μαΐου 1998 σχετικά με τις εισαγωγές εντός της Κοινότητας συρματόσχοινων και καλωδίων από χάλυβα, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 362/1999, της 18ης Φεβρουαρίου 1999, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές συρματόσχοινων και καλωδίων από χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Ινδίας, Μεξικού, Νότιας Αφρικής και Ουκρανίας και για την αποδοχή των αναλήψεων υποχρεώσεων που πρότειναν ορισμένοι εξαγωγείς στην Ουγγαρία και Πολωνία (ΕΕ L 45, σ. 8). Η αιτιολογική σκέψη 7 του εν λόγω κανονισμού ορίζει το «υπό εξέταση προϊόν» ως εξής: «τα συρματόσχοινα και τα καλώδια –συμπεριλαμβανομένων των καλωδίων κλειστής σπείρας– με εξαίρεση τα συρματόσχοινα και τα καλώδια από ανοξείδωτο χάλυβα, των οποίων η μεγαλύτερη διάσταση της εγκάρσιας τομής υπερβαίνει τα 3 mm».
- 7 Στις 12 Αυγούστου 1999 το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 1796/1999, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη των προσωρινών δασμών που επιβλήθηκαν στις εισαγωγές συρματόσχοινων και καλωδίων από χάλυβα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Ουγγαρίας, Ινδίας, Μεξικού, Πολωνίας, Νότιας Αφρικής και Ουκρανίας, και για την περάτωση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές, καταγωγής Δημοκρατίας της Κορέας (ΕΕ L 217, σ. 1). Η αιτιολογική σκέψη 4 του κανονισμού αυτού επανέλαβε τον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος, που περιλαμβάνεται στην αιτιολογική σκέψη 7 του κανονισμού 362/1999.

- 8 Κατόπιν της δημοσιεύσεως, στις 13 Νοεμβρίου 2003, ανακοινώσεως για την επικείμενη λήξη (ΕΕ C 272, σ. 2), μεταξύ άλλων, ορισμένων μέτρων αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν με τον κανονισμό 1796/1999, η Επιτροπή έλαβε, στις 17 Μαΐου 2004, αίτηση επανεξετάσεως που κατέθεσε η EWRIIS, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού. Στις 17 Αυγούστου 2004, η Επιτροπή δημοσίευσε ανακοίνωση για την έναρξη επανεξετάσεως ενόψει της λήξεως της ισχύος των μέτρων αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονται στις εισαγωγές συρματόσχοινων και καλωδίων από χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Ινδίας, Νότιας Αφρικής και Ουκρανίας (ΕΕ C 207, σ. 2), και άρχισε έρευνα επανεξετάσεως.
- 9 Στις 8 Νοεμβρίου 2005, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 1858/2005, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές συρματόσχοινων και καλωδίων από χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Ινδίας, Νότιας Αφρικής και Ουκρανίας μετά από επανεξέταση ενόψει της λήξεως ισχύος δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 2, του [βασικού κανονισμού] (ΕΕ L 299, σ. 1). Η αιτιολογική σκέψη 18 του κανονισμού αυτού επανέλαβε τον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος που περιλαμβάνεται στην αιτιολογική σκέψη 4 του κανονισμού 1796/1999.

2. Μέτρα αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν στις εισαγωγές συρματόσχοινων και καλωδίων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Ρωσίας

- 10 Κατόπιν καταγγελίας, που κατέθεσε τον Μάρτιο του 2000 η EWRIIS, και της ενάρξεως διαδικασιών αντιντάμπινγκ στις 5 Μαΐου 2000 σχετικά με τις εισαγωγές εντός της Κοινότητας συρματόσχοινων και καλωδίων από σίδηρο ή χάλυβα, η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 230/2001, της 2ας Φεβρουαρίου 2001, για επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων τύπων συρματόσχοινων και καλωδίων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Τσεχικής Δημοκρατίας, Ρωσίας, Ταϊλάνδης και Τουρκίας και για την αποδοχή των αναλήψεων υποχρεώσεων που πρότειναν ορισμένοι εξαγωγείς της Τσεχικής Δημοκρατίας και της Τουρκίας (ΕΕ L 34, σ. 4). Η αιτιολογική σκέψη 9 του εν λόγω κανονισμού ορίζει το «υπό εξέταση προϊόν» ως «τα συρματόσχοινα και τα καλώδια από σίδηρο ή χάλυβα, συμπεριλαμβανομένων των καλωδίων κλειστής σπείρας, από σίδηρο ή χάλυβα αλλά όχι από ανοξείδωτο χάλυβα, των οποίων η μεγαλύτερη διάσταση της εγκάρσιας τομής υπερβαίνει τα 3 mm που φέρουν εξαρτήματα ή όχι».

- 11 Στις 2 Αυγούστου 2001, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 1601/2001, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη των προσωρινών δασμών αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν στις εισαγωγές ορισμένων συρματόσχοινων και καλωδίων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Τσεχικής Δημοκρατίας, Ρωσίας, Ταϊλάνδης και Τουρκίας (ΕΕ L 211, σ. 1). Η αιτιολογική σκέψη 8 του κανονισμού αυτού επανέλαβε τον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος που περιλαμβάνεται στην αιτιολογική σκέψη 9 του κανονισμού 230/2001.
- 12 Κατόπιν δημοσίευσης, στις 29 Οκτωβρίου 2005, ανακοινώσεως για την επικείμενη λήξη (ΕΕ C 270, σ. 38), μεταξύ άλλων, ορισμένων μέτρων αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν με τον κανονισμό 1601/2001, η Επιτροπή έλαβε, στις 28 Απριλίου 2006, αίτηση επανεξετάσεως που κατέθεσε η EWRIS, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού. Στις 3 Αυγούστου 2006, η Επιτροπή δημοσίευσε ανακοίνωση για την έναρξη επανεξετάσεως ενόψει της λήξεως ισχύος των μέτρων αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονται σε εισαγωγές ορισμένων τύπων συρματόσχοινων και καλωδίων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Ρωσίας, Ταϊλάνδης και Τουρκίας και μερικής ενδιάμεσης επανεξετάσεως των μέτρων αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονται σε εισαγωγές ορισμένων τύπων συρματόσχοινων και καλωδίων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Τουρκίας (ΕΕ C 181, σ. 15) και άρχισε έρευνα επανεξετάσεως.
- 13 Στις 30 Οκτωβρίου 2007, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 1279/2007, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ σε ορισμένους τύπους συρματόσχοινων και καλωδίων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Ρωσίας και την κατάργηση των μέτρων αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων τύπων συρματόσχοινων και καλωδίων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Ταϊλάνδης και Τουρκίας (ΕΕ L 285, σ. 1). Η αιτιολογική σκέψη 32 του κανονισμού αυτού ορίζει το «υπό εξέταση προϊόν», αναφερόμενη στον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος που περιλαμβάνεται στην αιτιολογική σκέψη 8 του κανονισμού 1601/2001, ως εξής: «συρματόσχοινα και καλώδια, συμπεριλαμβανομένων των καλωδίων κλειστής σπείρας, από σίδηρο ή χάλυβα αλλά όχι από ανοξείδωτο χάλυβα, των οποίων η μεγαλύτερη διάσταση της εγκάρσιας τομής υπερβαίνει τα 3 mm, που φέρουν εξαρτήματα ή όχι».

Το ιστορικό της διαφοράς

- 14 Η European Wire Rope Importers Association (EWRIA), μια από τις προσφεύγουσες στην υπό κρίση υπόθεση, είναι ένωση συσταθείσα για να εκπροσωπεί τα συλλογικά συμφέροντα ευρωπαϊκών εταιριών που εισάγουν και εμπορεύονται συρματόσχοινα και καλώδια από χάλυβα. Οι λοιπές προσφεύγουσες στην υπό κρίση υπόθεση είναι μέλη της EWRIA και είναι εταιρίες βελγικού (Câbleries namuroises SA), δανέζικου (Ropenhagen A/S), γερμανικού (ESH Eisen- und Stahlhandels-gesellschaft mbH, Heko Industrieerzeugnisse GmbH, Interkabel Internationale Seil- und Kabel-Handels GmbH), ισπανικού (Jose Casañ Colomar, SA) δικαίου και δικαίου του Ηνωμένου Βασιλείου (Denwire Ltd).
- 15 Στις 12 Ιουνίου 2007, η EWRIA, εξ ονόματος των λοιπών προσφευγουσών και κάποιων άλλων εταιριών, υπέβαλε στην Επιτροπή αίτηση για τη διεξαγωγή μερικής ενδιάμεσης επανεξετάσεως, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, των επιβληθέντων μέτρων αντιντάμπινγκ, αφενός, με τον κανονισμό 1858/2005, στις εισαγωγές συρματόσχοινων και καλωδίων από χάλυβα καταγωγής Κίνας, Ινδίας, Νότιας Αφρικής και Ουκρανίας, και, αφετέρου, με τον κανονισμό 1601/2001, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 564/2005 του Συμβουλίου, της 8ης Απριλίου 2005 (ΕΕ L 97, σ. 1), στις εισαγωγές ορισμένων συρματόσχοινων και καλωδίων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Τσεχικής Δημοκρατίας, Ρωσίας, Ταϊλάνδης και Τουρκίας (στο εξής: αίτηση επανεξετάσεως).
- 16 Η αίτηση επανεξετάσεως αποσκοπούσε στον επαναπροσδιορισμό των καλυπτομένων από τα επίμαχα αντιντάμπινγκ μέτρα προϊόντων, ήτοι των συρματόσχοινων και καλωδίων από σίδηρο ή χάλυβα (στο εξής: καλουμένων μαζί, καλώδια από χάλυβα). Κατά την EWRIA, από την πρώτη φορά που επιβλήθηκαν τα επίμαχα μέτρα αντιντάμπινγκ, η κατάσταση έχει μεταβληθεί σημαντικά, πράγμα το οποίο δικαιολογεί αλλαγή του ορισμού του υπό εξέταση προϊόντος, για τους ακόλουθους λόγους:
- ο ορισμός του υπό εξέταση προϊόντος στο πλαίσιο των επίμαχων μέτρων αντιντάμπινγκ είναι αντίθετος προς τα κοινοτικά πρότυπα που εφαρμόζονται στα

σύρματα από χάλυβα (EN 10264) και στα καλώδια από χάλυβα (EN 12385), τα οποία διακρίνουν επισήμως τα καλώδια για γενικές χρήσεις από εκείνα για ειδικές χρήσεις·

- οι επιχειρηματίες που παρεμβαίνουν την εποχή αυτή στην αγορά δεν θεωρούν πλέον τα καλώδια για γενικές χρήσεις και εκείνα για ειδικές χρήσεις ως ενιαίο προϊόν, αλλά ως διαφορετικά προϊόντα·

- από τότε που επιβλήθηκαν τα επίδικα μέτρα αντιντάμπινγκ, η παραγωγή καλωδίων για γενικές χρήσεις εντός της Κοινότητας κατέστη περιθωριακή, εφόσον οι κοινοτικοί παραγωγοί καλωδίων από χάλυβα κατασκευάζουν σήμερα κατά πολύ περισσότερα καλώδια για ειδικές χρήσεις·

- οι επικρατούσες συνθήκες στην κοινοτική αγορά καλωδίων από χάλυβα έχουν μεταβληθεί, εφόσον δεν υφίσταται πλέον σημαντικός ανταγωνισμός μεταξύ των καλωδίων για γενικές χρήσεις και των καλωδίων για ειδικές χρήσεις και οι εισαγωγές καλωδίων για γενικές χρήσεις δεν προκαλούν ζημία στους κοινοτικούς παραγωγούς καλωδίων από χάλυβα.

¹⁷ Με την αίτηση επανεξετάσεως, η EWRΙΑ πρότεινε να χωριστεί ο ορισμός του υπό εξέταση προϊόντος σε δύο ομάδες, ήτοι, αφενός, στα καλώδια για γενικές χρήσεις και, αφετέρου, τα καλώδια υψηλής επιδόσεως ή για ειδικές χρήσεις. Τα καλώδια για ειδικές χρήσεις εξακολουθούν να υπόκεινται στα μέτρα αντιντάμπινγκ, ενώ τα καλώδια για γενικές χρήσεις αποκλείονται του πεδίου εφαρμογής των μέτρων αυτών.

- 18 Με επιστολή της 8ης Απριλίου 2008, κατόπιν συναντήσεως με την ΕΥΡΙΑ, η Επιτροπή την ενημέρωσε για τα εξής:

«Όπως συμφωνήθηκε κατά τη συνάντηση της 8ης Απριλίου 2008, σημειώνουμε ότι πρόκειται να συμπληρώσετε τις παρατηρήσεις σας της 12ης Ιουνίου 2007 με αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τη ζημία και/ή το ντάμπινγκ.

Αναμένοντας να λάβουμε συμπληρωματικές πληροφορίες, παραμένουμε στη διάθεσή σας για να απαντήσουμε σε οιαδήποτε άλλη τυχόν απορία σας σχετικά με το θέμα αυτό.»

- 19 Με επιστολή της 30ής Απριλίου 2008, η ΕΥΡΙΑ απάντησε στην Επιτροπή ως εξής:

«Στο πλαίσιο της εν λόγω υποθέσεως γίνεται αναφορά στη συζήτησή μας της 8ης Απριλίου 2008 και στην επιστολή σας με ημερομηνία της ίδιας ημέρας.

Ως προς την αίτησή μας για ενδιάμεση επανεξέταση, της 12ης Ιουνίου 2007, σας παρακαλούμε να σημειώσετε ότι δεν σκεπτόμαστε να συμπληρώσουμε τις εν λόγω παρατηρήσεις. Κατά την άποψή μας, η αίτηση περιέχει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία “μεταβολής των περιστάσεων”, όσον αφορά τον ορισμό των υπό εξέταση προϊόντων, από της εκδόσεως του πρώτου κανονισμού αντιντάμπινγκ περί των καλωδίων από χάλυβα το 1999. Επιπλέον, η αίτηση αποτέλεσε ήδη αντικείμενο συζητήσεως σε βάθος με τον [P.-C.] και την [C.-N.] οι οποίοι μας ενημέρωσαν ότι, κατ’ αυτούς, οι πιθανότητες ενδιάμεσης επανεξετάσεως του ορισμού των προϊόντων που χαρακτηρίζονται ως καλώδια από χάλυβα ήταν “πλήρεις υποσχέσεων”.

Σας ζητούμε κατά συνέπεια να δεχθείτε την αίτησή μας και να αρχίσετε άνευ άλλης αναμονής ενδιάμεση επανεξέταση σχετικά με τον ορισμό των προϊόντων που χαρακτηρίζονται ως καλώδια από χάλυβα. Σημειώστε πάντως ότι, αν αποφασίσετε να απορρίψετε την αίτησή μας, η απόφαση αυτή θα αποτελέσει ενδεχομένως αντικείμενο δικαστικής προσφυγής.»

- 20 Με επιστολή της 4ης Ιουλίου 2008 (στο εξής: το επίδικο έγγραφο), η Επιτροπή ανέφερε στην EWRJA τα εξής:

«Αναφέρομαι στην αλληλογραφία που είχατε με την ομάδα μου και εμένα προσωπικά όσον αφορά το ερώτημα αν είναι δυνατή η έναρξη μερικής επανεξετάσεως επί των αναφερθέντων πιο πάνω μέτρων σχετικά με τα καλώδια από χάλυβα, προκειμένου να αποκλειστούν τα καλώδια για γενικές χρήσεις από τον ορισμό των υπό εξέταση προϊόντων.

Από την επιστολή σας της 30ής Απριλίου προκύπτει ότι δεν σκέπτεστε να προσκομίσετε, προς στήριξη της αιτήσεώς σας σχετικά με τον ορισμό προϊόντων, πρόσθετα αποδεικτικά στοιχεία εκτός των πληροφοριών και αποδείξεων που προσκομίσατε πριν από την ημερομηνία αυτή.

Με λύπη σας ενημερώνουμε ότι, βάσει των πληροφοριών που έχετε προσκομίσει έως τώρα, δεν είναι δυνατόν να συναχθεί το συμπέρασμα ότι πρέπει να αρχίσει μερική ενδιάμεση επανεξέταση προκειμένου να αποκλεισθούν τα καλώδια για γενικές χρήσεις από τον ορισμό των υπό εξέταση προϊόντων. Αυτό εξηγείται κυρίως λόγω της απουσίας επαρκών αποδείξεων για το ότι οι δύο τύποι των προϊόντων που αφορούν τα μέτρα, ήτοι τα καλώδια για γενικές χρήσεις και τα καλώδια για ειδικές χρήσεις, δεν έχουν τα ίδια βασικά φυσικά, τεχνικά και χημικά χαρακτηριστικά.

Οι παρατηρήσεις αυτές στηρίζονται σε ορισμένα στοιχεία, εν προκειμένω τις λιπαντικές ύλες, τις διαχωριστικές ίνες από πλαστική ύλη, τους βαθμούς περιστροφής

και ορισμένα χαρακτηριστικά των συρμάτων, που συμβάλλουν στη διαφοροποίηση πολυπληθών τύπων καλωδίων από χάλυβα. Πάντως, αυτό δεν αρκεί, δεδομένου ότι όλα τα καλώδια έχουν τα ίδια βασικά φυσικά, τεχνικά και χημικά χαρακτηριστικά.

Συναφώς, θεωρείται ότι τα καλώδια από χάλυβα αποτελούνται κυρίως από τρία στοιχεία: το σύρμα από χάλυβα που αποτελεί τον κλώνο, τους κλώνους που περιστρέφονται γύρω από έναν πυρήνα και τον ίδιο τον πυρήνα. Ο σχεδιασμός τους ποικίλει, ανάλογα με τις φυσικές απαιτήσεις που συνδέονται με την προβλεπόμενη εφαρμογή. Συναφώς, πρέπει κατ' αρχάς να σημειωθεί ότι, παρόλον ότι υπάρχει ευρύ φάσμα τύπων καλωδίων από χάλυβα που παρουσιάζουν ορισμένες φυσικές και τεχνικές διαφορές, όλοι έχουν τα ίδια βασικά φυσικά χαρακτηριστικά (τα καλώδια αποτελούνται από κλώνους συρμάτων από χάλυβα που ελίσσονται γύρω από ένα πυρήνα) και τα ίδια βασικά τεχνικά χαρακτηριστικά (όλοι έχουν ορισμένο αριθμό συρμάτων ανά κλώνο, ορισμένο αριθμό κλώνων ανά καλώδιο, ορισμένη διάμετρο και ορισμένη δομή). Τα προϊόντα χαμηλότερης και ανώτερης ποιότητας δεν είναι μεν εναλλάξιμα μεταξύ τους, αλλά τα προϊόντα των γειτονικών ομάδων ασφαλώς είναι εναλλάξιμα. Συνήχθη, επομένως, το συμπέρασμα ότι οι διάφορες ομάδες καλωδίων από χάλυβα επικαλύπτονται και ανταγωνίζονται η μία την άλλη μέχρις ένα ορισμένο βαθμό. Επιπλέον, ακόμη και τα προϊόντα της ίδιας ομάδας μπορούν να έχουν διαφορετικές εφαρμογές.

Εξάλλου, φαίνεται ότι, σε ορισμένες γειτονικές ομάδες, τα τυποποιημένα καλώδια από χάλυβα ανταγωνίζονται τα ειδικά καλώδια από χάλυβα, δεδομένου ότι μπορούν να χρησιμοποιούνται για τους ίδιους σκοπούς και είναι, επομένως, εναλλάξιμα.

Βεβαίως, αν διαθέτετε νέες πληροφορίες, οι οποίες κατά τη γνώμη σας θα μας οδηγούσαν σε αναθεώρηση της θέσεως αυτής, μπορείτε πάντοτε να τις προσκομίσετε.

Παραμένουμε στη διάθεσή σας για να απαντήσουμε σε οιαδήποτε άλλη τυχόν απορία σας σχετικά με το θέμα αυτό.»

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

21 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου (νυν Γενικού Δικαστηρίου) στις 4 Σεπτεμβρίου 2008, οι προσφεύγουσες άσκησαν την παρούσα προσφυγή.

22 Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κηρύξει την προσφυγή παραδεκτή·
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 4ης Ιουλίου 2008, με την οποία αυτή απέρριψε την αίτησή τους για μερική ενδιάμεση επανεξέταση των μέτρων αντιντάμπινγκ που αφορούν τα καλώδια από χάλυβα, προκειμένου να προσαρμοστεί το περιεχόμενο των μέτρων και να εξαιρεθούν τα καλώδια γενικής χρήσεως από τον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να αρχίσει μερική ενδιάμεση επανεξέταση των μέτρων αντιντάμπινγκ που έχουν επιβληθεί στις εισαγωγές καλωδίων από χάλυβα, προκειμένου να προσαρμοστεί το περιεχόμενο των μέτρων και να εξαιρεθούν τα καλώδια γενικής χρήσεως από τον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

23 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη ή, επικουρικώς, ως αβάσιμη·
- να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

- 24 Οι διάδικοι αγόρευαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 18ης Μαρτίου 2010.

Σκεπτικό

A— Επί του παραδεκτού

1. *Επί του παραδεκτού του αιτήματος περί ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 4ης Ιουλίου 2008, να μην αρχίσει μερική ενδιάμεση επανεξέταση των μέτρων αντιντάμπινγκ σχετικά με τα καλώδια από χάλυβα*

α) Επιχειρήματα των διαδίκων

- 25 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το εν λόγω αίτημα είναι απαράδεκτο. Η επίδικη επιστολή δεν συνιστά απόφαση υπό την έννοια του άρθρου 230 ΕΚ, δεδομένου ότι αυτή δεν παράγει οριστικά έννομα αποτελέσματα για τις προσφεύγουσες. Αντιθέτως προς την επιστολή που χαρακτηρίζεται ως απόφαση στο πλαίσιο της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Ιουλίου 2008, C-521/06 P, Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής (Συλλογή 2008, σ. I-5829), η επίδικη επιστολή δεν αποσκοπεί στην κατά τρόπο χαρακτηριστικό μεταβολή της νομικής καταστάσεως των προσφευγουσών.

- 26 Πρώτον, αναφερόμενη στο γράμμα της επίδικης επιστολής, η Επιτροπή παρατηρεί ότι αυτή δεν διατυπώνει «οριστική και μη ανατρέψιμη άρνηση» της δυνατότητας διεξαγωγής ενδιάμεσης επανεξετάσεως. Η επίδικη επιστολή εμφανίζει τη θέση που έλαβαν οι υπηρεσίες της «βάσει των πληροφοριών [...] που προσκομίστηκαν έως τώρα». Ο προϊστάμενος μονάδας και η ομάδα του έκριναν, προσωρινώς, ότι οι προσφεύγουσες δεν είχαν ακόμη προσκομίσει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία που να δικαιολογούν την έναρξη ενδιάμεσης επανεξετάσεως, όμως αυτοί δεν είχαν την πρόθεση να αποκλείσουν εντελώς την έναρξη επανεξετάσεως. Η επίδικη επιστολή άφηνε ρητώς τη δυνατότητα στην EWRIA να προσκομίσει νέες πληροφορίες που θα μπορούσαν να πείσουν την Επιτροπή ότι έπρεπε να προβεί σε ενδιάμεση επανεξέταση. Η Επιτροπή επιμένει συναφώς στο γεγονός ότι, στο πλαίσιο της υπό κρίση υποθέσεως, δεν έχει κλείσει τον φάκελο. Για τους λόγους αυτούς, η επίδικη επιστολή δεν μπορούσε να συγκριθεί με τη χαρακτηρισθείσα ως απόφαση επιστολή στο πλαίσιο της αποφάσεως Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής, σκέψη 25 ανωτέρω, αλλά μάλλον έμοιαζε με την επιστολή που στάλθηκε πριν από την τελευταία, υπογραμμίζοντας το γεγονός ότι η προσφεύγουσα, στο πλαίσιο της υποθέσεως αυτής, μπορούσε να προσκομίσει πρόσθετες πληροφορίες. Αν οι προσφεύγουσες στο πλαίσιο της υπό εξέταση υποθέσεως είχαν στείλει άλλη επιστολή, στην οποία να εξηγούν κυρίως τους λόγους στους οποίους στηρίζονταν η αίτησή τους περί επανεξετάσεως και τον λόγο για τον οποίο αυτές θεωρούσαν ότι η Επιτροπή έπρεπε να αναθεωρήσει τη θέση της, αυτή θα το είχε πράγματι κάνει αυτό χωρίς οι προσφεύγουσες να έπρεπε να υποβάλουν νέα αίτηση.
- 27 Δεύτερον, αναφερόμενη στην ταυτότητα του συντάκτη της επίδικης επιστολής, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι αυτή αποτελεί απλή επιστολή των υπηρεσιών της, και όχι δική της, υπό την έννοια της διατάξεως του Πρωτοδικείου της 14ης Μαΐου 2009, T-22/07, US Steel Košice κατά Επιτροπής (δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 42). Ο προϊστάμενος μονάδας που υπέγραψε την επιστολή αναφερόταν σε διάφορες επιστολές που οι προσφεύγουσες είχαν ανταλλάξει «με την ομάδα [του] και τον ίδιο», ενώ η αντωνυμία «εμείς», η οποία δηλώνει τον εν λόγω προϊστάμενο μονάδας και την ομάδα του, χρησιμοποιούνταν στο υπόλοιπο κείμενο. Τα στοιχεία αυτά δείχνουν ότι η επίδικη επιστολή δεν αποτελεί απόφαση υπό την έννοια του άρθρου 230 ΕΚ.
- 28 Συνεπώς, και αντίθετα προς τις περιστάσεις της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η διάταξη του Πρωτοδικείου της 4ης Μαΐου 1998, T-84/97, BEUC κατά Επιτροπής (Συλλογή 1998, σ. II-795, σκέψη 48), η επίδικη επιστολή δεν αποτελεί «σαφή και οριστική εκτίμηση» της αιτήσεως επανεξετάσεως.

- 29 Οι προσφεύγουσες θεωρούν ότι η επίδικη επιστολή συνιστά απόφαση υπό την έννοια του άρθρου 230 ΕΚ, σύμφωνα με τα κριτήρια που διατυπώθηκαν στην απόφαση Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής, σκέψη 25 ανωτέρω.

β) Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

- 30 Προκαταρκτικώς, πρέπει να παρατηρηθεί ότι από το δικόγραφο προκύπτει ότι η προσφυγή έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της «αποφάσεως της Επιτροπής της 4ης Ιουλίου 2008, με την οποία αυτή απέρριψε την αίτηση των προσφευγουσών για μερική ενδιάμεση επανεξέταση των μέτρων αντιντάμπινγκ που αφορούν τα καλώδια γενικής χρήσεως, προκειμένου να επανακαθοριστεί το πεδίο εφαρμογής των μέτρων και να εξαιρεθούν τα καλώδια γενικής χρήσεως από τον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος» (στο εξής: προσβαλλομένη πράξη).
- 31 Κατά πάγια νομολογία, η προσφυγή ακυρώσεως κατά την έννοια του άρθρου 230 ΕΚ μπορεί να ασκηθεί κατά οποιασδήποτε πράξεως των θεσμικών οργάνων, ανεξαρτήτως της φύσεως ή της μορφής της, η οποία σκοπεί στην παραγωγή δεσμευτικών εννόμων αποτελεσμάτων, ικανών να θίξουν τα συμφέροντα του προσφεύγοντος, μεταβάλλοντας χαρακτηριστικώς τη νομική του κατάσταση (αποφάσεις του Δικαστηρίου, της 11ης Νοεμβρίου 1981, 60/81, IBM κατά Επιτροπής, Συλλογή 1981, σ. 2639, σκέψη 9· της 6ης Απριλίου 2000, C-443/97, Ισπανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. I-2415, σκέψη 27· της 12ης Σεπτεμβρίου 2006, C-131/03 P, Reynolds Tobacco κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. I-7795, σκέψη 54, και Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής, σκέψη 25 ανωτέρω, σκέψη 29).
- 32 Επίσης, από πάγια νομολογία, σχετική με το παραδεκτό προσφυγής ακυρώσεως, προκύπτει ότι για τον χαρακτηρισμό των προσβαλλομένων πράξεων σημασία έχει η ουσία της πράξεως και η βούληση του συντάκτη της. Συναφώς, αποτελούν, κατ' αρχήν, πράξεις δυνάμενες να προσβληθούν τα μέτρα με τα οποία καθορίζεται

οριστικώς η θέση της Επιτροπής κατά το πέρας της διοικητικής διαδικασίας και τα οποία παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να θίξουν τα συμφέροντα του προσφεύγοντος, όχι όμως και τα ενδιάμεσα μέτρα που κατατείνουν στην προετοιμασία της τελικής αποφάσεως χωρίς να παράγουν τέτοια αποτελέσματα (αποφάσεις του Δικαστηρίου IBM κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 31 ανωτέρω, σκέψεις 9 και 10· της 16ης Ιουνίου 1994, C-39/93 P, SFEI κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. I-2681, σκέψεις 27 έως 33· της 22ας Ιουνίου 2000, C-147/96, Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. I-4723, σκέψεις 26 και 27· Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής, σκέψη 25 ανωτέρω, σκέψη 42, και της 26ης Ιανουαρίου 2010, C-362/08 P, Internationaler Hilfsfonds κατά Επιτροπής, Συλλογή 2010, σ. I-669, σκέψη 52).

- 33 Αντιθέτως, η μορφή των πράξεων ή των αποφάσεων είναι καταρχήν αδιάφορη όσον αφορά το παραδεκτό της προσφυγής ακυρώσεως (αποφάσεις IBM κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 31 ανωτέρω, σκέψη 9· της 7ης Ιουλίου 2005, C-208/03 P, Le Pen κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 2005, σ. I-6051, σκέψη 46, και Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής, σκέψη 25 ανωτέρω, σκέψη 43). Σε αντίθετη περίπτωση, η Επιτροπή θα μπορούσε να αποφύγει τον έλεγχο του δικαστή της Ενώσεως απλώς διά της μη τηρήσεως τέτοιων τυπικών προϋποθέσεων. Κατά τη νομολογία, πάντως, καθώς η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι κοινότητα δικαίου και οι πράξεις των θεσμικών οργάνων της ελέγχονται ως προς το αν είναι σύμφωνες με τη Συνθήκη ΕΚ, οι δικονομικοί κανόνες που διέπουν την άσκηση προσφυγής ενώπιον του κοινοτικού δικαστή πρέπει να ερμηνεύονται, κατά το δυνατόν, κατά τρόπον ώστε η εφαρμογή τους να συμβάλλει στην επίτευξη του σκοπού της διασφαλίσεως αποτελεσματικής ένδικης προστασίας των δικαιωμάτων που οι πολίτες αντλούν από το δίκαιο της Ενώσεως (απόφαση Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής, σκέψη 25 ανωτέρω, σκέψεις 44 και 45· βλ. επίσης, υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 25ης Ιουλίου 2002, C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2005, σ. I-6677, σκέψεις 38 και 39, και της 18ης Ιανουαρίου 2007, C-229/05 P, ΡΚΚ και ΚΝΚ κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2007, σ. I-439, σκέψη 109).

- 34 Κατά συνέπεια, για να προσδιοριστεί αν η προσβαλλόμενη πράξη συνιστά απόφαση κατά την έννοια του άρθρου 230 ΕΚ πρέπει να εξεταστεί, λαμβανομένων υπόψη της ουσίας της πράξεως αυτής, της προθέσεως της Επιτροπής και του πλαισίου εντός του οποίου αυτή εκδόθηκε (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση Internationaler Hilfsfonds κατά Επιτροπής, σκέψη 32 ανωτέρω, σκέψη 58), αν το εν λόγω θεσμικό όργανο καθόρισε οριστικά, με την εν λόγω πράξη, τη θέση του σχετικά με την αίτηση επανεξετάσεως.

- 35 Επιβάλλεται η διαπίστωση, κατ' αρχάς, ότι η επίδικη επιστολή αποτελεί συνέχεια της από 30 Απριλίου 2008 επιστολής της ΕΥΡΙΑ, με την οποία αυτή ενημέρωσε την Επιτροπή για την πρόθεσή της να μη συμπληρώσει την αίτηση επανεξετάσεως λόγω του γεγονότος ότι η εν λόγω αίτηση περιείχε επαρκή αποδεικτικά στοιχεία και για την πρόθεσή της, σε περίπτωση απορρίψεως της αιτήσεώς της, να ασκήσει προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου της Ενώσεως. Ακολούθως, οι όροι της επίδικης επιστολής, κατά τους οποίους «[μ]ε λύπη σας ενημερώνουμε ότι, βάσει των πληροφοριών που έχετε προσκομίσει έως τώρα, δεν είναι δυνατό να συναχθεί το συμπέρασμα ότι πρέπει να αρχίσει μερική ενδιάμεση επανεξέταση», δείχνουν ότι η Επιτροπή είχε αποφασίσει να μη δεχθεί την αίτηση επανεξετάσεως. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή ανέφερε επίσης στις προσφεύγουσες τους λόγους για τους οποίους είχε αποφασίσει να μην αρχίσει την επανεξέταση. Διευκρίνισε ότι «αυτό εξηγείται κυρίως λόγω της απουσίας επαρκών αποδείξεων για το ότι οι δύο τύποι των προϊόντων που αφορούν τα μέτρα, ήτοι τα καλώδια για γενικές χρήσεις και τα καλώδια για ειδικές χρήσεις, δεν έχουν τα ίδια βασικά φυσικά, τεχνικά και χημικά χαρακτηριστικά». Τέλος, η Επιτροπή βεβαίως δήλωσε μεν στο τέλος της επίδικης επιστολής ότι οι προσφεύγουσες μπορούσαν πάντοτε να παράσχουν νέες πληροφορίες που θα μπορούσαν να οδηγήσουν «σε αναθεώρηση της θέσεως αυτής», πρέπει όμως να τονισθεί ότι η Επιτροπή είχε ήδη σαφώς ενημερωθεί για το γεγονός ότι η αίτηση επανεξετάσεως ήταν η τελική και δεν θα συμπληρωνόταν με άλλα αποδεικτικά στοιχεία.
- 36 Κατόπιν των προεκτεθέντων, είναι πρόδηλον ότι είχε ληφθεί απόφαση επί της αιτήσεως αυτής και ότι, σε περίπτωση προσκομίσεως νέων πληροφοριών, θα μπορούσε να ληφθεί νέα απόφαση, η οποία θα λάμβανε υπόψη τις εν λόγω πληροφορίες.
- 37 Πρέπει, επιπλέον, να υπομνηστεί ότι, κατά το άρθρο 11, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 11, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1225/2009), ενδιάμεση επανεξέταση αρχίζει όταν η αίτηση περιέχει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι η διατήρηση σε ισχύ του μέτρου δεν είναι πλέον απαραίτητη για την εξουδετέρωση του ντάμπινγκ ή/και ότι είναι απίθανο να συνεχισθεί ή να επαναληφθεί η ζημία σε περίπτωση άρσης ή διαφοροποίησης του μέτρου ή το υφιστάμενο μέτρο δεν αρκεί ή δεν αρκεί πλέον για την εξουδετέρωση των ζημιολόγων συνεπειών του ντάμπινγκ. Αντίθετα προς την κατάσταση, στο πλαίσιο της οποίας η Επιτροπή αποφάσισε, κατόπιν διαβουλεύσεως της συμβουλευτικής επιτροπής, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού, να προβεί σε ενδιάμεση επανεξέταση (βλ., υπό την έννοια

αυτή, διατάξεις του Πρωτοδικείου της 14 Μαρτίου 1996, T-134/95, Dysan Magnetics και Review Magnetics κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-181, σκέψη 23, και της 25ης Μαΐου 1998, T-267/97, Broome & Wellington κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-2191, σκέψη 29), η άρνηση ενάρξεως αυτής της επανεξετάσεως ελλείπει επαρκών αποδείξεων δεν συνιστά προκαταρκτικό ή προπαρασκευαστικό μέτρο, διότι δεν θα επακολουθήσει άλλη πράξη δυναμένη να προσβληθεί με προσφυγή ακυρώσεως (βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις SFEI κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 32 ανωτέρω, σκέψη 28, και Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής, σκέψη 25 ανωτέρω, σκέψη 54).

38 Δεν ασκεί συναφώς επιρροή το γεγονός ότι οι προσφεύγουσες εξακολουθούν να έχουν τη δυνατότητα να προσκομίσουν στην Επιτροπή πρόσθετες πληροφορίες, οι οποίες μπορούν να την υποχρεώσουν να αναθεωρήσει τη θέση της (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής, σκέψη 25 ανωτέρω, σκέψη 55).

39 Ασφαλώς, όπως η Επιτροπή ισχυρίστηκε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, κατόπιν της αιτήσεως επανεξετάσεως δεν ελήφθη τυπική απόφαση. Πάντως, εφόσον το άρθρο 5, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού, που εφαρμόζεται επίσης στις ενδιάμεσες επανεξετάσεις δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 5, του εν λόγω κανονισμού, ορίζει ότι η αίτηση ενάρξεως έρευνας απορρίπτεται όταν δεν υπάρχουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με το ντάμπινγκ ή τη ζημία, τα οποία να δικαιολογούν την περαιτέρω εξέταση της υποθέσεως, και το άρθρο 5, παράγραφος 9, του ίδιου κανονισμού διευκρινίζει ότι: «[ό]ταν υποβληθούν ανεπαρκή αποδεικτικά στοιχεία, το γεγονός αυτό γνωστοποιείται, μετά από διαβουλεύσεις, στον καταγγέλλοντα», πρέπει να θεωρηθεί ότι, με την επίδικη επιστολή, η Επιτροπή ενημέρωσε τις προσφεύγουσες για την απόφασή της περί απορρίψεως της αιτήσεως επανεξετάσεως.

40 Λαμβάνοντας υπόψη τις εκτιμήσεις που περιλαμβάνονται στη σκέψη 35 ανωτέρω και το γεγονός ότι η Επιτροπή αποφάσισε να μην δώσει συνέχεια στην αίτηση επανεξετάσεως, πρέπει να θεωρηθεί ότι, αν οι προσφεύγουσες είχαν εκ των υστέρων

προσκομίσει συμπληρωματικές πληροφορίες, η Επιτροπή θα είχε υποχρεωθεί, ενδεχομένως, να λάβει νέα απόφαση, λαμβάνοντας υπόψη τις νέες αυτές πληροφορίες, σχετικά με το ερώτημα αν συνέτρεχε λόγος να αρχίσει ενδιάμεση επανεξέταση, λαμβάνοντας υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία που κατείχε. Αντιθέτως, η προσκόμιση των εν λόγω πληροφοριών δεν επηρεάζει το γεγονός ότι η πρώτη αίτηση επανεξετάσεως έχει από τούδε απορριφθεί (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση Αθηνάϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής, σκέψη 25 ανωτέρω, σκέψη 57).

- 41 Κατά συνέπεια, η προσβαλλόμενη πράξη συνιστά, υπό το πρίσμα τόσο της ουσίας της όσο και του πλαισίου εντός του οποίου αυτή επήλθε και της προθέσεως της Επιτροπής, οριστική άρνηση, εκ μέρους της Επιτροπής, να προβεί σε μερική ενδιάμεση επανεξέταση. Η προσβαλλόμενη πράξη πρέπει επομένως να χαρακτηριστεί ως απόφαση υπό την έννοια του άρθρου 230 ΕΚ.
- 42 Η φύση της αποφάσεως αυτής δεν μπορεί να τεθεί υπό αμφισβήτηση απλώς και μόνον λόγω του γεγονότος ότι η αξιολόγηση αυτή προέρχεται μόνον από υπηρεσίες της Επιτροπής, και όχι από την ίδια την Επιτροπή (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Μαΐου 1994, T-37/92, ΒΕΥΚ και ΝΚΚ κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. ΙΙ-285, σκέψη 38, και ΒΕΥΚ κατά Επιτροπής, σκέψη 28 ανωτέρω, σκέψη 48).
- 43 Επειδή με την απόφαση αυτή απορρίφθηκε η αίτηση ενάρξεως έρευνας για τη διαπίστωση της αναγκαιότητας διατήρησης των επίδικων μέτρων αντιντάμπινγκ λόγω φερομένης μεταβολής περιστάσεων στο πλαίσιο διαδικασίας ενδιάμεσης επανεξετάσεως του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, η εν λόγω απόφαση παρήγαγε δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να επηρεάσουν τα συμφέροντα των προσφευγουσών και συνιστά πράξη δυνάμενη να προσβληθεί σύμφωνα με το άρθρο 230 ΕΚ.

2. *Επί του παραδεκτού του αιτήματος να υποχρεωθεί η Επιτροπή να προβεί σε μερική ενδιάμεση επανεξέταση*

α) Επιχειρήματα των διαδίκων

- ⁴⁴ Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το αίτημα αυτό είναι απαράδεκτο. Σύμφωνα με το άρθρο 233 ΕΚ και τη νομολογία, δεν απόκειται στο Γενικό Δικαστήριο να της απευθύνει διαταγές ως προς τον τρόπο με τον οποίο αυτή πρέπει να εκτελέσει απόφαση εκδοθείσα στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως.

β) Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

- ⁴⁵ Πρέπει να υπομνησθεί ότι, στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως βάσει του άρθρου 230 ΕΚ, η αρμοδιότητα του δικαστή της Ενώσεως περιορίζεται στον έλεγχο της νομιμότητας της προσβαλλομένης πράξεως και ότι, κατά πάγια νομολογία, το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορεί, στο πλαίσιο της ασκήσεως των αρμοδιοτήτων του, να απευθύνει διαταγή στα θεσμικά όργανα της Ενώσεως ή να τα υποκαθιστά (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 5ης Ιουλίου 1995, C-21/94, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1995, σ. I-1827, σκέψη 33, και της 8ης Ιουλίου 1999, C-5/93 P, DSM κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. I-4695, σκέψη 36, απόφαση του Πρωτοδικείου της 24ης Φεβρουαρίου 2000, T-145/98, ADT Projekt κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-387, σκέψη 83). Σε περίπτωση ακυρώσεως της προσβαλλομένης πράξεως, στο οικείο θεσμικό όργανο απόκειται να λάβει, δυνάμει του άρθρου 233 ΕΚ, τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως περί ακυρώσεως (απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Ιουνίου 1986, 53/85, AKZO Chemie και AKZO Chemie UK κατά Επιτροπής, Συλλογή 1986, σ. 1965, σκέψη 23, και απόφαση ADT Projekt κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 84).

- 46 Κατά συνέπεια, το αίτημα των προσφευγουσών που επιζητεί να διαταχθεί η Επιτροπή από το Γενικό Δικαστήριο να προβεί σε μερική ενδιάμεση επανεξέταση πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο.

3. Επί του παραδεκτού των λόγων που προέβαλαν οι προσφεύγουσες

α) Επιχειρήματα των διαδίκων

- 47 Ως προς τον πρώτο λόγο, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι οι προσφεύγουσες, αντί να εκθέσουν τα επιχειρήματά τους στο κύριο μέρος του δικογράφου της προσφυγής, αναφέρθηκαν κυρίως στα επιχειρήματα που διατυπώθηκαν στην αίτηση επανεξέτασης. Η Επιτροπή συνάγει εκ τούτου ότι ο πρώτος λόγος καθώς και οι λοιποί λόγοι ακυρώσεως που προβλήθηκαν από τις προσφεύγουσες, οι οποίοι εμφανίζουν τις ίδιες παρατυπίες, είναι απαράδεκτοι, επειδή δεν διατυπώθηκαν στο κύριο μέρος του δικογράφου της προσφυγής.

β) Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

- 48 Πρέπει να υπομνησθεί ότι από το άρθρο 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου προκύπτει ότι κάθε εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο πρέπει να περιέχει το αντικείμενο της διαφοράς και συνοπτική έκθεση των ισχυρισμών των οποίων γίνεται επίκληση. Τα στοιχεία αυτά πρέπει να είναι αρκούντως σαφή και συγκεκριμένα ώστε να μπορεί το καθού να προετοιμάσει την άμυνά του και το Γενικό Δικαστήριο να αποφανθεί επί της προσφυγής, ενδεχομένως, χωρίς άλλα στοιχεία προς στήριξή της. Για τη διασφάλιση της νομικής ασφάλειας και της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, πρέπει, προκειμένου μία προσφυγή να είναι

παραδεκτή, τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία επί των οποίων ερείδεται αυτή να προκύπτουν, τουλάχιστον συνοπτικώς, πλην όμως κατά τρόπον συνεπή και κατανοητό, από το ίδιο το κείμενο του δικογράφου (βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 3ης Φεβρουαρίου 2005, T-19/01, Chiquita Brands κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. II-315, σκέψη 64, και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

49 Συναφώς, μολοντί το κύριο μέρος του δικογράφου της προσφυγής μπορεί να θεμελιωθεί και να συμπληρωθεί, όσον αφορά συγκεκριμένα σημεία, με παραπομπές σε αποσπάσματα συνημμένων σε αυτό εγγράφων, γενική παραπομπή σε άλλα κείμενα, έστω και συνημμένα στο δικόγραφο της προσφυγής, δεν μπορεί να αντισταθμίσει την έλλειψη ουσιαστών στοιχείων της νομικής επιχειρηματολογίας, τα οποία πρέπει να περιλαμβάνονται στο δικόγραφο της προσφυγής (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 14ης Δεκεμβρίου 2005, T-209/01, Honeywell κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. II-5527, σκέψη 57, και της 17ης Σεπτεμβρίου 2007, T-201/04, Microsoft κατά Επιτροπής, Συλλογή 2007, σ. II-3601, σκέψη 94). Επιπλέον, δεν απόκειται στο Γενικό Δικαστήριο να ερευνά και να εξακριβώνει, στα συνημμένα στην προσφυγή έγγραφα, τους ισχυρισμούς και τα επιχειρήματα που θα μπορούσε να θεωρήσει ότι αποτελούν τη βάση της προσφυγής, δεδομένου ότι τα συνημμένα αυτά έγγραφα επιτελούν απλώς λειτουργία αποδεικτικών και διευκρινιστικών στοιχείων (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 7ης Νοεμβρίου 1997, T-84/96, Cipeke κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-2081, σκέψη 34, της 21ης Μαρτίου 2002, T-231/99, Joynson κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-2085, σκέψη 154, και Honeywell κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 57). Για τον λόγο αυτόν, το δικόγραφο πρέπει να διευκρινίζει σε τι συνίσταται ο λόγος ακυρώσεως στον οποίο στηρίζεται η προσφυγή, οπότε η αφηρημένη επίκλησή του δεν ικανοποιεί τις επιταγές του Κανονισμού Διαδικασίας (απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Ιανουαρίου 1995, T-102/92, Vihο κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-17, σκέψη 68, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Νοεμβρίου 2006, T-282/04, Ιταλία κατά Επιτροπής, η οποία δεν δημοσιεύθηκε στη Συλλογή, σκέψη 60).

50 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι λόγοι τους οποίους επικαλέστηκαν οι προσφεύγουσες ικανοποιούν τις προαναφερθείσες απαιτήσεις.

51 Πρώτον, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι προκύπτει ρητώς από το δικόγραφο ότι η παρούσα προσφυγή αποσκοπεί στην αναγνώριση της παραβάσεως του άρθρου 1, παράγραφος 4, του άρθρου 11, παράγραφος 3, και του άρθρου 21 του βασικού κανονισμού, η

οποία συνίσταται στην άρνηση της Επιτροπής να προβεί σε ενδιάμεση επανεξέταση των επίδικων μέτρων αντιντάμπινγκ. Αποσκοπεί επίσης στη διαπίστωση παραβίασεως εκ μέρους της Επιτροπής της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

52 Δεύτερον, οι προσφεύγουσες αναφέρονται μεν σε μεγάλο βαθμό, στο πλαίσιο κάθε λόγου προσφυγής, στη συνημμένη στο δικόγραφο τους αίτηση επανεξετάσεως, αλλά εξέθεσαν επίσης, στο δικόγραφο τους, τα κύρια επιχειρήματα προς στήριξη της προσφυγής τους. Ως προς τον πρώτο λόγο προσφυγής, που αντλείται από αλλαγές περιστάσεων όσον αφορά τον ορισμό των εν λόγω προϊόντων, την κοινοτική παραγωγή και τη ζημία, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται καταρχάς, στα σημεία 28 έως 35 του δικογράφου, ότι ο αρχικός ορισμός του προϊόντος κατέστη επισφαλής λόγω νέων περιστάσεων συνδεδεμένων με ορισμένη τεχνική και τεχνολογική ανάπτυξη. Κατόπιν, στα σημεία 36 έως 41 του δικογράφου, οι προσφεύγουσες τονίζουν ότι η κοινοτική παραγωγή καλωδίων γενικών χρήσεων τείνει να εξαφανιστεί ή ήδη δεν υφίσταται. Τέλος, στα σημεία 42 έως 45 του δικογράφου, αυτές υποστηρίζουν ότι είναι απίθανο η ζημία να εξακολουθήσει ή να επανεμφανισθεί αν οι εισαγωγές κάποιας υποκατηγορίας καλωδίων γενικών χρήσεων αποκλειστεί του πεδίου εφαρμογής των μέτρων. Ως προς τον δεύτερο λόγο, που αντλείται από παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, οι προσφεύγουσες εκθέτουν, στα σημεία 12 έως 15 και 46 έως 50 του δικογράφου, τα στοιχεία που δημιούργησαν σ' αυτές δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ότι θα άρχιζε ενδιάμεση επανεξέταση των επίδικων μέτρων αντιντάμπινγκ. Ως προς τον τρίτον λόγο, οι προσφεύγουσες εξέθεσαν στα σημεία 51 έως 55 του δικογράφου τους λόγους για τους οποίους, κατ' αυτές, η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 1, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού βασιζόμενη σε υπερβολικά ευρύ ορισμό του οικείου προϊόντος.

53 Έτσι, η έκθεση των επιχειρημάτων των προσφευγουσών που περιλαμβάνονται στο δικόγραφο καθιστά δυνατό στην Επιτροπή να αμυνθεί και στο Γενικό Δικαστήριο να πραγματοποιήσει τον ελέγχο του. Κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός της Επιτροπής περί απαραδέκτου των λόγων που προέβαλαν οι προσφεύγουσες πρέπει να απορριφθεί.

B — *Επί της ουσίας*

- 54 Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους, αντλούμενους, πρώτον, από παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 3, και του άρθρου 21 του βασικού κανονισμού, δεύτερον, από παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, και, τρίτον, από πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και από παράβαση του άρθρου 1, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού.

1. Επί του πρώτου λόγου, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 3, και του άρθρου 21 του βασικού κανονισμού

- 55 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 11, παράγραφος 3, και το άρθρο 21, του βασικού κανονισμού, αρνούμενη να αρχίσει μερική ενδιάμεση επανεξέταση των επίδικων μέτρων αντιντάμπινγκ, ενώ ήταν υποχρεωμένη να το πράξει λαμβανομένων υπόψη των επαρκών αποδεικτικών στοιχείων που περιείχε η αίτηση επανεξετάσεως, αφορώσα τη μεταβολή περιστάσεων όσον αφορά τον ορισμό των προϊόντων, την κοινοτική παραγωγή και τη ζημία.

- 56 Έτσι, ο λόγος αυτός αποτελείται από τρία σκέλη. Στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι ο αρχικός ορισμός του προϊόντος κατέστη επισφαλής λόγω νέων περιστάσεων συνδεδεμένων με ορισμένη τεχνική και τεχνολογική ανάπτυξη. Στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους, αυτές ισχυρίζονται ότι η κοινοτική παραγωγή καλωδίων γενικής χρήσεως είναι υπό εξαφάνιση ή ήδη δεν υφίσταται. Τέλος, στο πλαίσιο του τρίτου σκέλους, αυτές διατείνονται ότι είναι απίθανο να εξακολουθήσει ή να επανεμφανισθεί η ζημία αν οι εισαγωγές ορισμένης υποκατηγορίας του υπό εξέταση προϊόντος αποκλεισθούν του πεδίου εφαρμογής των μέτρων.

α) Επί του πρώτου σκέλους που αντλείται από μεταβολή περιστάσεων όσον αφορά τον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 57 Αναφερόμενες στην πρακτική λήψεως αποφάσεων της Επιτροπής, οι προσφεύγουσες τονίζουν ότι η μεταβολή περιστάσεων που δικαιολογεί ενδιάμεση επανεξέταση μπορεί να αναφέρεται όχι μόνο στο ντάμπινγκ και/ή τη ζημία, αλλά επίσης και στον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος. Συναφώς, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι υπήρξε μεταβολή περιστάσεων όσον αφορά τα καλώδια από χάλυβα, η οποία δικαιολογεί προσαρμογή του ορισμού του υπό εξέταση προϊόντος, ο οποίος περιλαμβάνεται στα επίδικα μέτρα αντιντάμπινγκ.
- 58 Η Επιτροπή διαθέτει βεβαίως ευρεία εξουσία εκτιμήσεως για τον ορισμό των οικείων προϊόντων στο πλαίσιο των μέτρων εμπορικής άμυνας. Πάντως, αυτή ήταν υποχρεωμένη να προβεί στην έναρξη ενδιάμεσης επανεξετάσεως, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι η αίτησή τους περιείχε επαρκή αποδεικτικά στοιχεία για τη μεταβολή τεχνικών και οικονομικών περιστάσεων σε σχέση με τον ορισμό του επίδικου προϊόντος. Οι αποφάσεις που παρέθεσε η Επιτροπή, οι οποίες δικαιολογούν την ευρεία εξουσία της εκτιμήσεως όσον αφορά τα μέτρα εμπορικής άμυνας (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 25ης Σεπτεμβρίου 1997, T-170/94, Shanghai Bicycle κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1997, σ. II-1383, σκέψεις 61 έως 71, και της 17ης Δεκεμβρίου 2008, T-462/04, HEG και Graphite India κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2008, σ. II-3685, σκέψη 68) δεν είναι λυσιτελείς για την έκβαση της παρούσας υποθέσεως, διότι αφορούν την ακύρωση αυτή καθ' εαυτή ενός μέτρου αντιντάμπινγκ και όχι την απόφαση περί μη ενάρξεως ενδιάμεσης επανεξετάσεως.
- 59 Κατά τις προσφεύγουσες, η έναρξη ενδιάμεσης επανεξετάσεως δεν είναι αναγκαία μόνο στις περιπτώσεις κατά τις οποίες εμφανίζεται ως αναπόφευκτη η προσαρμογή

των υφισταμένων μέτρων, αλλά επίσης στις περιπτώσεις κατά τις οποίες προσκομίζονται επαρκή αποδεικτικά στοιχεία για τη μεταβολή ορισμένων τεχνικών και οικονομικών περιστάσεων και κατά τις οποίες, λαμβάνοντας υπόψη τις εν λόγω μεταβολές, μπορεί να αποδειχθεί αναγκαία η αναπροσαρμογή των υφισταμένων μέτρων.

- 60 Λαμβάνοντας υπόψη τις αποδείξεις που αυτές προσκόμισαν προς στήριξη της αιτήσεώς τους, η Επιτροπή όφειλε, τουλάχιστον, να αρχίσει ενδιάμεση επανεξέταση, ώστε να είναι σε θέση να λάβει απόφαση σχετικά με ενδεχόμενη αναπροσαρμογή του ορισμού του υπό εξέταση προϊόντος. Πάντως, η Επιτροπή αποφάσισε, χωρίς καν να προβεί στην έναρξη ενδιάμεσης επανεξετάσεως, ότι αναπροσαρμογή του εν λόγω ορισμού δεν ήταν αναγκαία κατά παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού.
- 61 Έτσι, οι προσφεύγουσες απέδειξαν, με την αίτηση επανεξετάσεως, ότι ο ορισμός του προϊόντος που αντιστοιχεί στα καλώδια από χάλυβα είχε αλλάξει από της επιβολής των μέτρων αντιντάμπινγκ όσον αφορά τα εν λόγω καλώδια.
- 62 Πρώτον, η διάκριση μεταξύ των καλωδίων γενικής χρήσεως και των καλωδίων ειδικής χρήσεως καθιερώθηκε στις 12 Νοεμβρίου 2001 από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή Τυποποίησης (ΕΕΤ) με το ευρωπαϊκό πρότυπο EN 12385. Τα καλώδια γενικής χρήσεως που προορίζονται για τις «γενικές εφαρμογές ανύψωσης» εντάχθηκαν στο μέρος 4 του προτύπου αυτού, ενώ τα καλώδια ειδικής χρήσεως εντάχθηκαν στα μέρη 5 έως 10 του εν λόγω προτύπου. Η ΕΕΤ επιβεβαίωσε το 2002 τη διάκριση αυτή στο πρότυπο EN 10264 σχετικά με τις απαιτήσεις που έχουν εφαρμογή στα σύρματα από χάλυβα για καλώδια, στο πλαίσιο της οποίας διακρίνει τα «σύρματα [...] για καλώδια τρέχουσας χρήσεως» στο μέρος 2 του προτύπου αυτού, και τα «σύρματα [...] για απαιτητικούς όρους εξυπηρέτησης» στο μέρος 3 του προτύπου αυτού.
- 63 Συναφώς, η Επιτροπή επιβεβαίωσε, με τον κανονισμό (ΕΚ) 1742/2000, της 4ης Αυγούστου 2000, περί επιβολής προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές τερεφθαλικού πολυαιθυλενίου (PET) καταγωγής Ινδίας, Ινδονησίας,

Μαλαισίας, Δημοκρατίας της Κορέας, Ταϊβάν και Ταϊλάνδης (ΕΕ L 199, σ. 48), το άκρως λυσιτελές κριτήριο που συνιστά η τυποποίηση για τον ορισμό των υπό εξέταση προϊόντων.

64 Κατά τις προσφεύγουσες, η μεταβολή που επήλθε στην τυποποίηση απαιτεί προσαρμογή του περιεχομένου των επίμαχων μέτρων αντισταμινγκ και τη διαφοροποίηση των καλωδίων γενικής χρήσεως από τα καλώδια ειδικής χρήσεως. Έτσι, η Επιτροπή όφειλε να ερευνήσει περισσότερο σε βάθος το θέμα αυτό στο πλαίσιο ενδιάμεσης επανεξετάσεως, ειδικότερα όσον αφορά τα ειδικά και εξαντλητικά παραδείγματα που αυτές ανέφεραν στην αίτησή τους. Πάντως, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τα παραδείγματα αυτά, αλλά απλώς παρέπεμψε στο σύνηθες επιχείρημά της κατά το οποίο τα καλώδια από χάλυβα έχουν όλα τα ίδια βασικά φυσικά, τεχνικά και χημικά χαρακτηριστικά και αποτελούνται κυρίως από τρία στοιχεία: το σύρμα από χάλυβα που σχηματίζει τους κλώνους, τους κλώνους αυτούς που ελίσσονται γύρω από ένα πυρήνα και τον ίδιο τον πυρήνα. Το απλοϊκό αυτό επιχείρημα δεν έχει καμία σχέση με την τρέχουσα τεχνική πραγματικότητα που αποκαλύπτεται από τις πολύπλοκες και ογκώδεις περιγραφές που περιλαμβάνονται στα πρότυπα EN 12385 και EN 10264. Επιπλέον, ο ορισμός του υπό εξέταση προϊόντος δεν είναι δυνατόν να βελτιωθεί επειδή όλα τα καλώδια από χάλυβα, λόγω τεχνικών δεσμεύσεων, αποτελούνται από τα τρία προαναφερθέντα στοιχεία. Επομένως, η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και παρέβη το άρθρο 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, αγνοώντας τις τροποποιήσεις που καθιερώθηκαν από τα αναφερθέντα πιο πάνω πρότυπα και αρνούμενη να προβεί σε ενδιάμεση επανεξέταση.

65 Δεύτερον, οι προσφεύγουσες αναφέρουν ότι, με την αίτηση επανεξετάσεως, προσέκομισαν αποδείξεις περί μεταβολής της αντιλήψεως της αγοράς. Οι επιχειρηματίες που παρεμβαίνουν στην αγορά των καλωδίων από χάλυβα διακρίνουν στο εξής, και αντίθετα προς την προγενέστερη πρακτική, τα καλώδια γενικής χρήσεως από τα καλώδια ειδικής χρήσεως.

- 66 Πρώτον, αυτές απέδειξαν ότι οι κοινοτικοί παραγωγοί διαφοροποιούν αυτούς τους τύπους καλωδίων στις ιστοσελίδες τους στο διαδίκτυο, στις διαφημίσεις τους και στους καταλόγους τους. Οι τελευταίοι τονίζουν εκεί την ικανότητά τους να παράγουν καλώδια ειδικής χρήσεως κατά παραγγελία.
- 67 Δεύτερον, οι προσφεύγουσες απέδειξαν, με την αίτηση επανεξετάσεως, ότι τα καλώδια ειδικής χρήσεως διακρίνονται από τα καλώδια γενικής χρήσεως βάσει φυσικών και τεχνικών χαρακτηριστικών. Έτσι, η αναφορά της Επιτροπής στα βασικά χαρακτηριστικά των καλωδίων από χάλυβα δεν είναι λυσιτελής για την απόρριψη του επιχειρήματος των προσφευγουσών κατά το οποίο τα καλώδια γενικής χρήσεως και τα καλώδια ειδικής χρήσεως θεωρούνται διαφορετικά προϊόντα κατά την αντίληψη της αγοράς.
- 68 Κατ' αρχάς, τα καλώδια ειδικής χρήσεως δεν εμφανίζουν μόνον τα τρία βασικά στοιχεία των καλωδίων γενικής χρήσεως αλλά, επίσης, πρόσθετα στοιχεία (όπως είναι τα «διαχωριστικά» από πλαστική ύλη και/ή στρώσεις πλαστικής ύλης, οι πρόσθετοι κλώνοι γεμίματος, οι ειδικές λιπαντικές ύλες και οι συμπιεσθέντες κλώνοι) που καθιστούν δυνατή τη χρησιμοποίησή τους για εφαρμογές με απαιτητικούς όρους και υψηλές απαιτήσεις ασφάλειας.
- 69 Εν συνεχεία, οι κλώνοι καλωδίων ειδικής χρήσεως υπέστησαν ειδική επεξεργασία που κατέστησε δυνατό στα εν λόγω καλώδια να εμφανίζουν ιδίως, εκτός αυξημένης ελαστικότητας, πολύ μεγαλύτερη αντίσταση στη θραύση, καθώς και στην τριβή και τη διάβρωση σε σχέση με τα καλώδια γενικής χρήσεως.
- 70 Εξάλλου, τα καλώδια ειδικής χρήσεως εμφανίζουν εξαιρετική αντίσταση στο στρίψιμο, κατά πολύ ανώτερη εκείνης των καλωδίων γενικής χρήσεως, ώστε μπορούν να χρησιμοποιούνται σε ειδικές τελικές εφαρμογές.

- 71 Τέλος, τα καλώδια ειδικής χρήσεως πωλούνται σε αισθητά υψηλότερες τιμές απ' ό,τι τα καλώδια γενικής χρήσεως του αυτού τύπου.
- 72 Οι προσφεύγουσες υπογραμμίζουν ότι αυτές απέδειξαν, με την αίτηση επανεξετάσεως, ότι υπάρχει σαφές διαχωριστικό όριο μεταξύ των καλωδίων γενικής χρήσεως και εκείνων ειδικής χρήσεως, με τη βοήθεια πίνακα ο οποίος καθιστά πρόδηλες τις διαφορές μεταξύ των καλωδίων αυτών, από την άποψη των φυσικών και τεχνικών χαρακτηριστικών τους και των τελικών εφαρμογών τους, και ο οποίος μπορεί να αντικαταστήσει τις κατευθυντήριες γραμμές για τον επαναπροσδιορισμό του πεδίου εφαρμογής των επίδικων μέτρων.
- 73 Ενόψει του πίνακα αυτού, η άρνηση της Επιτροπής να διαφοροποιήσει τα καλώδια γενικής χρήσεως από τα καλώδια ειδικής χρήσεως είναι ακατανόητη. Θα μπορούσε να εξηγηθεί μόνο λόγω του φόβου της για «απρόβλεπτες συνέπειες», που ανέφεραν οι υπάλληλοι της Επιτροπής κατά τη συνάντηση της 8ης Απριλίου 2008, απορρέουσες από τον αποκλεισμό των καλωδίων γενικής χρήσεως από το πεδίο εφαρμογής των μέτρων αντιντάμπινγκ που θα συνεπαγόταν την έναρξη νέας έρευνας επί του συνόλου των ισχυόντων μέτρων αντιντάμπινγκ για τα καλώδια από χάλυβα. Πάντως, ο φόβος αυτός δεν μπορεί να δικαιολογήσει τη διατήρηση απαρχαιωμένου ορισμού του υπό εξέταση προϊόντος ο οποίος δεν συμφωνεί πλέον με τις τεχνικές και οικονομικές συνθήκες της αγοράς.
- 74 Οι προσφεύγουσες τονίζουν επίσης ότι, με τον κανονισμό (ΕΚ) 2537/1999 του Συμβουλίου, της 29ης Νοεμβρίου 1999, για την τροποποίηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΟΚ) 2861/93, (ΕΚ) 2199/94, (ΕΚ) 663/96 και (ΕΚ) 1821/98 σχετικά με την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων μαγνητικών δίσκων (μικροδίσκων 3,5") καταγωγής Ιαπωνίας, Ταϊβάν, Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Χονγκ Κονγκ, Δημοκρατίας της Κορέας, Μαλαισίας, Μεξικού, Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής και Ινδονησίας, και του κανονισμού (ΕΚ) 1335/1999 του Συμβουλίου, περί εκ νέου επιβολής οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων μαγνητικών δίσκων (μικροδίσκων 3,5") καταγωγής Ινδονησίας, που παράγονται

προς εξαγωγή εντός της Κοινότητας από την PT Betadiskindo Binatama (ΕΕ L 307, σ. 1), έγινε δεκτό ότι αίτηση επανεξέτασης αποσκοπούσα στον αποκλεισμό ενός προϊόντος από το πεδίο εφαρμογής των μέτρων αντιντάμπινγκ είναι δικαιολογημένη, αν το επίμαχο προϊόν και το υπό εξέταση προϊόν εμφανίζουν πρόδηλες διαφορές ως προς τα φυσικά και τεχνικά χαρακτηριστικά τους, την τελική τους χρήση και την τιμή τους. Με την αίτηση επανεξέτασης, οι προσφεύγουσες προσεκόμισαν επαρκείς αποδείξεις περί του ότι τα αναφερθέντα κριτήρια συντρέχουν, οπότε η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη να αρχίσει ενδιάμεση επανεξέταση με σκοπό την προσαρμογή του πεδίου εφαρμογής των μέτρων αντιντάμπινγκ που αφορούν τα καλώδια από χάλυβα. Η μη εκπλήρωση της υποχρέωσης αυτής συνιστά πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού.

75 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα προβληθέντα επιχειρήματα των προσφευγουσών.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

76 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και παρέβη το άρθρο 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, αρνούμενη να προβεί σε ενδιάμεση επανεξέταση προκειμένου να τροποποιήσει τον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος .

77 Πρέπει να υπομνηστεί, προκαταρκτικώς, ότι, στον τομέα των μέτρων εμπορικής άμυνας, τα θεσμικά όργανα διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως λόγω της πολυπλοκότητας των οικονομικών, πολιτικών και νομικών καταστάσεων που πρέπει να εξετάσουν (απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2007, C-351/04, Ikea Wholesale, Συλλογή 2007, σ. I-7723, σκέψη 40, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουλίου 2008, T-221/05, Hunis κατά Συμβουλίου, δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 38). Το ίδιο ισχύει για τις πολύπλοκες τεχνικές εκτιμήσεις που γίνονται από τα θεσμικά όργανα της Ενώσεως (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του

Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 1991, C-269/90, Technische Universität München, Συλλογή 1991, σ. I-5469, σκέψη 13, βλ. επίσης, υπό την έννοια αυτή, απόφαση Microsoft κατά Επιτροπής, σκέψη 49 ανωτέρω, σκέψεις 88 και 89).

- 78 Πρέπει επίσης να παρατηρηθεί ότι, κατά τη νομολογία, στον εν λόγω τομέα, ο έλεγχος των εκτιμήσεων των θεσμικών οργάνων από τον δικαστή της Ένώσεως περιορίζεται στην εξακρίβωση της τηρήσεως των διαδικαστικών κανόνων, του υποστατού των περιστατικών που ελήφθησαν υπόψη για να πραγματοποιηθεί η αμφισβητούμενη επιλογή, της απουσίας πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως των περιστατικών αυτών ή της μη υπάρξεως καταχρήσεως εξουσίας (βλ. αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 28ης Οκτωβρίου 2004, T-35/01, Shanghai Teraoka Electronic κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2004, σ. II-3663, σκέψεις 48 και 49 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, και της 4ης Οκτωβρίου 2006, T-300/03, Moser Baer India κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2006, σ. II-3911, σκέψη 28 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 79 Συναφώς, πρέπει να ληφθεί υπόψη, ενόψει της νομολογίας που περιλαμβάνεται στη σκέψη 77 πιο πάνω, ότι η Επιτροπή διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως κατά τον καθορισμό της αναγκαιότητας της διατηρήσεως μέτρων αντιντάμπινγκ, στο πλαίσιο του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, καθώς και για να καθορίσει αν αίτηση ενδιάμεσης επανεξετάσεως περιέχει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία που τεκμηριώνουν την αναγκαιότητα αυτής της εξετάσεως.
- 80 Υπό το φως των εκτιμήσεων αυτών πρέπει να εξεταστεί αν η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως αρνούμενη να αρχίσει μερική ενδιάμεση επανεξέταση των επίδικων μέτρων αντιντάμπινγκ, λαμβανομένων υπόψη των αποδεικτικών στοιχείων που περιλαμβάνονται στην αίτηση επανεξετάσεως.
- 81 Ως προς το επιχείρημα ότι μεταβλήθηκαν οι περιστάσεις όσον αφορά τον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος, πρέπει να υπομνηστεί ότι ο βασικός κανονισμός δεν διευκρινίζει πώς πρέπει να ορίζεται το προϊόν ή το φάσμα προϊόντων που μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο έρευνας ντάμπινγκ ούτε απαιτεί να γίνει λεπτομερής ταξινόμηση (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση Shanghai Bicycle κατά Συμβουλίου, σκέψη 58 ανωτέρω, σκέψη 61).

- 82 Για τον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος, τα θεσμικά όργανα μπορούν να λάβουν υπόψη πολλές παραμέτρους, όπως είναι τα φυσικά, τεχνικά και χημικά χαρακτηριστικά των προϊόντων, η χρήση τους, η εναλλαξιμότητά τους, η αντίληψη που σχηματίζει γι' αυτά ο καταναλωτής, οι διάυλοι διανομής, η διαδικασία κατασκευής, το κόστος παραγωγής και η ποιότητα [βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Πρωτοδικείου της 4ης Μαρτίου 2010, T-401/06, Brosmann Footwear (HK) κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2010, σ. II-671, σκέψη 131].
- 83 Έτσι, όσον αφορά τη μεταβολή περιστάσεων που δικαιολογούν τον αποκλεισμό συγκεκριμένου προϊόντος από τον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος, ο ισχυρισμός κατά τον οποίο η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως αρνούμενη να αρχίσει ενδιάμεση επανεξέταση πρέπει να στηρίζεται σε επιχειρήματα που τείνουν να αποδείξουν ότι η Επιτροπή, στο πλαίσιο της εκτιμήσεώς της σχετικά με την έναρξη της επανεξετάσεως, προέβη σε εσφαλμένη εκτίμηση ως προς τους παράγοντες που αυτή έκρινε λυσιτελείς ή ότι όφειλε να έχει λάβει υπόψη άλλους παράγοντες περισσότερο λυσιτελείς, οι οποίοι θα επέβαλαν, στο πλαίσιο της επανεξετάσεως, τον αποκλεισμό του προϊόντος αυτού από τον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος [βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση Brosmann Footwear (HK) κ.λπ. κατά Συμβουλίου, σκέψη 82 ανωτέρω, σκέψη 132].
- 84 Με την προσβαλλομένη πράξη, η Επιτροπή κατέληξε ότι δεν μπορούσε να αρχίσει ενδιάμεση επανεξέταση προκειμένου να αποκλειστούν τα καλώδια γενικής χρήσεως από τον ορισμό των υπό εξέταση προϊόντων, μεταξύ άλλων, διότι η αίτηση επανεξετάσεως δεν περιείχε επαρκή αποδεικτικά στοιχεία βάσει των οποίων να μπορεί να αποδειχθεί ότι οι εν λόγω δύο τύποι καλωδίων δεν έχουν τα ίδια βασικά φυσικά, τεχνικά και χημικά χαρακτηριστικά.
- 85 Όπως ισχυρίστηκαν οι προσφεύγουσες κατά τη διάρκεια της επ' ακροατηρίου συζητήσεως, αυτές δεν αμφισβητούν το λυσιτελές του κριτηρίου σχετικά με τα βασικά φυσικά, τεχνικά και χημικά χαρακτηριστικά για τον σκοπό του ορισμού του υπό εξέταση προϊόντος, αλλά θεωρούν ότι πρέπει επίσης να ληφθούν υπόψη άλλες παράμετροι περισσότερο λυσιτελείς, ιδίως εκείνες που αφορούν τον καθορισμό κοινών προτύπων, τις τελικές χρήσεις και τις τιμές των προϊόντων.

- 86 Πρώτον, οι προσφεύγουσες στηρίζονται στη διάκριση στην οποία προέβη η ΕΕΤ, με τα πρότυπα EN 12385 και EN 10264, μεταξύ των καλωδίων γενικής χρήσεως και καλωδίων ειδικής χρήσεως, προσάπτοντας στην Επιτροπή ότι δεν έλαβε υπόψη, αντίθετα προς την προηγούμενη πρακτική, το άκρως λυσιτελές κριτήριο που αποτελεί η τυποποίηση για τον ορισμό των οικείων προϊόντων.
- 87 Ως προς τα εν λόγω πρότυπα πρέπει να παρατηρηθεί ότι το πρότυπο EN 12385 περιέχει τις προδιαγραφές ασφάλειας σχετικά με την κατασκευή και τις δοκιμές των καλωδίων από χάλυβα, ενώ το πρότυπο EN 10264 προσδιορίζει τις ανοχές διαστάσεων, τα μηχανικά χαρακτηριστικά, τις απαιτήσεις σχετικά με τη χημική σύνθεση των νημάτων από χάλυβα και τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληροί η ενδεχόμενη επένδυση των νημάτων για καλώδια. Τα πρότυπα αυτά καθορίζουν μεν, για ορισμένες κατηγορίες καλωδίων ειδικής χρήσεως, ειδικές προδιαγραφές, αλλά η ύπαρξη αυτών των προδιαγραφών δεν αρκεί για να αποδειχθεί ότι τα καλώδια γενικής χρήσεως και εκείνα της ειδικής χρήσεως δεν αποτελούν ενιαίο «υπό εξέταση προϊόν» για το σκοπό της εφαρμογής μέτρων αντιντάμπινγκ. Αφενός, κάθε πρότυπο περιέχει, εκτός του καθορισμού ειδικών προδιαγραφών για ορισμένες κατηγορίες καλωδίων ειδικής χρήσεως, μία κοινή εισαγωγή που εφαρμόζεται σε όλα τα καλώδια από χάλυβα είτε είναι γενικής είτε είναι ειδικής χρήσεως. Αφετέρου, οι διάφορες κατηγορίες καλωδίων από χάλυβα που αναφέρονται στα εν λόγω πρότυπα δεν αποκλείονται αμοιβαίως, πράγμα το οποίο συνεπάγεται ότι τα καλώδια που ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις μιας κατηγορίας μπορούν επίσης να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις άλλων κατηγοριών. Εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν η Επιτροπή ισχυρίστηκε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, ο ορισμός ενός υπό εξέταση προϊόντος μπορεί να αντιστοιχεί σε ταξινόμηση όπως αυτή που καθιερώνεται σε ένα κοινό πρότυπο, ο ορισμός του προϊόντος, το οποίο αφορούν μέτρα αντιντάμπινγκ, δεν μπορεί να εξαρτάται από αυτήν την ταξινόμηση.
- 88 Αντίθετα προς τους ισχυρισμούς των προσφευγουσών, ακόμη και αν οι διάφοροι τύποι καλωδίων από χάλυβα μπορούν να κατατάσσονται σε ομάδες βάσει πρόσθετων στοιχείων και τελικών εφαρμογών, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι υφίσταται σαφής διαχωρισμός μεταξύ των διαφόρων αυτών ομάδων. Όπως η Επιτροπή ορθώς ισχυρίστηκε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, δεν υφίσταται αντικειμενικό κριτήριο που να καθιστά δυνατό να καθορίζεται η προβλεπόμενη για τους διαφόρους τύπους καλωδίων χρήση ή οι τελικοί τους προορισμοί κατά την εισαγωγή τους ή την πώλησή

τους εντός της Κοινότητας. Πράγματι, ακόμη και εντός πανομοιότυπης ομάδας, τα προϊόντα μπορούν να προορίζονται για διαφορετικές εφαρμογές. Εξάλλου, τα καλώδια από χάλυβα που υπάγονται σε ομάδες προϊόντων ευρισκόμενες στο κατώτατο και ανώτατο άκρο του φάσματος δεν είναι μεν εναλλάξιμα, αλλά δεν αμφισβητείται από τις προσφεύγουσες ότι, σε ορισμένες γειτονικές ομάδες, τα καλώδια από χάλυβα γενικής χρήσεως και τα καλώδια από χάλυβα ειδικής χρήσεως μπορούν να χρησιμοποιούνται για τους ίδιους σκοπούς και είναι επομένως εναλλάξιμα. Στο μέτρο αυτό, οι διάφορες ομάδες καλωδίων από χάλυβα επικαλύπτονται και ανταγωνίζονται μέχρις ορισμένο βαθμό (βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 10ης Μαρτίου 1992, C-171/87, Canon κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1992, σ. I-1237, σκέψεις 48 έως 52, C-174/87, Ricoh κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1992, σ. I-1335, σκέψεις 35 έως 40, και C-179/87, Sharp Corporation κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1992, σ. I-1635, σκέψεις 25 έως 30).

- ⁸⁹ Εν πάση περιπτώσει, ο κανονισμός 1742/2000, τον οποίο επικαλέστηκαν οι προσφεύγουσες, δεν στηρίζει το επιχείρημά τους, κατά το οποίο η καθιέρωση κοινών προτύπων από την ΕΕΤ αποτελεί για την Επιτροπή ένα άκρως λυσιτελές κριτήριο για τον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος. Συναφώς, αρκεί η διαπίστωση ότι στον εν λόγω κανονισμό, η Επιτροπή στηρίζεται περιθωριακά μόνο στην ύπαρξη κοινών τεχνικών προτύπων στο πλαίσιο του ορισμού του υπό εξέταση προϊόντος. Έτσι, η διάκριση μεταξύ των δύο ποιοτήτων τερεφθαλικού πολυαιθυλενίου είχε καθοριστεί από το επίπεδο «ενδογενούς ιξώδους» των εν λόγω προϊόντων και το επίδικο πρότυπο είχε χρησιμοποιηθεί μόνο στον εν λόγω κανονισμό ως ένα από τα όργανα μέτρησης στην υπηρεσία των δοκιμών ιξώδους. Επομένως, χωρίς να χρειάζεται απόφαση επί της λυσιτελείας των εκτιμήσεων που έγιναν με τον κανονισμό 1742/2000 για τον σκοπό της επιλύσεως της παρούσας διαφοράς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το επιχείρημα των προσφευγουσών στηρίζεται σε εσφαλμένη ανάγνωση του εν λόγω κανονισμού και πρέπει, επομένως, να απορριφθεί.

- ⁹⁰ Δεύτερον, όσον αφορά τη μεταβολή της αντιλήψεως της αγοράς, οι προσφεύγουσες προβάλλουν, κατ' ουσίαν, δύο επιχειρήματα.

- 91 Πρώτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι οι κοινοτικοί παραγωγοί διακρίνουν τους δύο τύπους καλωδίων στους καταλόγους τους, στις ιστοσελίδες τους ή ακόμη στις διαφημίσεις τους. Πάντως, τα παραδείγματα αυτά δεν αποδεικνύουν ότι μπορεί να καθιερωθεί ακριβής διαχωριστική γραμμή μεταξύ των καλωδίων γενικής χρήσεως και καλωδίων ειδικής χρήσεως, αλλά μάλλον ότι οι κοινοτικοί παραγωγοί προτείνουν πλήρες φάσμα διαφορετικών τύπων καλωδίων από χάλυβα. Εν πάση περιπτώσει, περιορισμένος αριθμός αποσπασμάτων από τους καταλόγους, τις ιστοσελίδες και τις διαφημίσεις κάποιων κοινοτικών παραγωγών δεν μπορεί να θέσει υπό αμφισβήτηση το συμπέρασμα κατά το οποίο οι διάφοροι τύποι καλωδίων εμφανίζουν τα ίδια βασικά φυσικά, τεχνικά και χημικά χαρακτηριστικά, επικαλύπτονται και ανταγωνίζονται μέχρι σ' ένα ορισμένο βαθμό.
- 92 Δεύτερον, οι προσφεύγουσες προβάλλουν επιχειρήματα αντλούμενα από διαφοροποίηση των καλωδίων βάσει πρόσθετων στοιχείων (όπως οι κλώνοι, τα διαχωρίσματα από πλαστική ύλη, οι λιπαντικές ύλες), της ειδικής επεξεργασίας (συμπιεσμένοι κλώνοι για να λάβουν σχήμα πενταγώνου ή ελλειπτικό σχήμα), της εξαιρετικής αντοχής στην περιστροφή, της υψηλότερης τιμής των καλωδίων ειδικής χρήσεως ή των ειδικών εφαρμογών των καλωδίων ειδικής χρήσεως. Πάντως, τα παραδείγματα αυτά δεν στηρίζουν το συμπέρασμα των προσφευγουσών κατά το οποίο μπορεί να τεκμηριωθεί ακριβής διαχωριστική γραμμή μεταξύ των καλωδίων γενικής χρήσεως και των καλωδίων ειδικής χρήσεως. Αφενός, όπως εξετέθη στη σκέψη 88 ανωτέρω, παρόλον ότι υφίσταται ευρύ φάσμα τύπων καλωδίων από χάλυβα βάσει των προσθέτων χαρακτηριστικών τους και των ειδικών εφαρμογών τους, τα προβαλλόμενα από τις προσφεύγουσες στοιχεία δεν επιτρέπουν να τεθεί υπό αμφισβήτηση το συμπέρασμα της Επιτροπής, κατά το οποίο τα καλώδια από χάλυβα που υπάγονται στις γειτονικές ομάδες είναι εναλλάξιμα, επικαλύπτονται και ανταγωνίζονται μέχρι σ' ένα ορισμένο βαθμό. Αφετέρου, διαπιστώνεται ότι καμία διάταξη του βασικού κανονισμού δεν υποχρεώνει τα θεσμικά όργανα να αντιμετωπίζουν διαφορετικά ένα και το αυτό προϊόν ανάλογα με τις διάφορες εφαρμογές του (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Πρωτοδικείου της 29ης Ιανουαρίου 1998, T-97/95, Sinochem κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1998, σ. II-85, σκέψη 53).
- 93 Συναφώς, ούτε το επιχείρημα των προσφευγουσών που αντλείται από την προγενέστερη πρακτική των θεσμικών οργάνων μπορεί να γίνει δεκτό. Πράγματι, όπως υπομνήσθηκε στις σκέψεις 77 έως 79 ανωτέρω, στα θεσμικά όργανα απόκειται, στο

πλαίσιο της ασκήσεως της εξουσίας τους εκτιμήσεως στο πλαίσιο ενδιάμεσης επανεξετάσεως, βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, να εξετάζουν την αναγκαιότητα της διατηρήσεως των μέτρων αντιντάμπινγκ. Αυτή η εξουσία εκτιμήσεως πρέπει να ασκείται κατά περίπτωση, σε συνάρτηση με όλα τα κρίσιμα πραγματικά περιστατικά (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Μαρτίου 1990, C-156/87, Gestetner Holdings κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-781, σκέψη 43). Εν πάση περιπτώσει, οι εκτιμήσεις που γίνονται με τον κανονισμό 2537/1999 δεν στηρίζουν τη θέση των προσφευγουσών, κατά την οποία ήταν δικαιολογημένη η επανεξέταση για τον αποκλεισμό των καλωδίων από χάλυβα γενικής χρήσεως από τα επίδικα μέτρα αντιντάμπινγκ, δεδομένου ότι η έρευνα οδήγησε στον αποκλεισμό με τον κανονισμό αυτό των μικροδίσκων με αυξημένη χωρητικότητα, έχοντας σαφώς αποδείξει ότι υπήρχε ακριβής διάκριση όσον αφορά τα φυσικά και τεχνικά χαρακτηριστικά μεταξύ των δύο υπό εξέταση προϊόντων. Αντίθετα προς τους ισχυρισμούς των προσφευγουσών, από τον κανονισμό 2537/1999 δεν προκύπτει ότι τα θεσμικά όργανα είχαν θεωρήσει τις τελικές χρήσεις και τις τιμές των εν λόγω προϊόντων ως καθοριστικές παραμέτρους. Έτσι, η μόνη αναφορά των τελικών χρήσεων που γίνεται στα συμπεράσματα της έρευνας περιλαμβάνεται στην αιτιολογική σκέψη 27 του κανονισμού 2537/1999, με την οποία το Συμβούλιο δηλώνει ότι «το θέμα των τελικών χρήσεων [...] δεν επαρκεί από μόνο του για τη συναγωγή συμπεράσματος ότι οι συμβατικοί μικροδίσκοι [και οι μικροδίσκοι αυξημένης χωρητικότητας] αποτελούν ενιαίο προϊόν», ενώ καμία άλλη εκτίμηση δεν γίνεται ως προς τις διαφορές τιμών μεταξύ των δύο αυτών προϊόντων στο πλαίσιο των εν λόγω συμπερασμάτων.

⁹⁴ Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι τα προβληθέντα από τις προσφεύγουσες επιχειρήματα σχετικά με την τροποποίηση των τεχνικών προτύπων της ΕΕΤ ή την φερομένη μεταβολή της αντιλήψεως της αγοράς δεν μπορούν να αποδείξουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως αρνούμενη να προβεί σε μερική ενδιάμεση επανεξέταση των επίδικων μέτρων αντιντάμπινγκ λαμβανομένων υπόψη των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισαν οι προσφεύγουσες σχετικά με τη μεταβολή των περιστάσεων που έχουν σχέση με τον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος.

⁹⁵ Συνεπώς, το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου πρέπει να απορριφθεί.

β) Επί του δευτέρου σκέλους, που αντλείται από μεταβολή περιστάσεων όσον αφορά την παραγωγή καλωδίων γενικής χρήσεως εντός της Κοινότητας

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 96 Οι προσφεύγουσες, αναφερόμενες στον κανονισμό (ΕΚ) 495/2002 του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 2002, για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 904/98 περί επιβολής οριστικού δασμού αντνιτάμπινγκ στις εισαγωγές ατομικών τηλεομοιοτυπικών μηχανημάτων (φαξ) καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Ιαπωνίας, Δημοκρατίας της Κορέας, Μαλαισίας, Σιγκαπούρης, Ταϊβάν και Ταϊλάνδης εντός της Κοινότητας (ΕΕ L 78, σ. 1), ισχυρίζονται ότι το Συμβούλιο κατάργησε τον εν λόγω κανονισμό 904/98 κατόπιν αιτήσεως ενδιάμεσης επανεξετάσεως, για τον λόγο ότι η παραγωγή ατομικών τηλεομοιοτυπικών μηχανημάτων από την κοινοτική βιομηχανία είχε αισθητά μειωθεί και έπρεπε να σταματήσει στο προσεχές μέλλον (βλ. την αιτιολογική σκέψη 9 του κανονισμού 495/2002).
- 97 Επομένως, από τον κανονισμό αυτόν προκύπτει ότι θα ήταν αντίθετη προς το κοινοτικό συμφέρον και, συνεπώς, προς το άρθρο 21 του βασικού κανονισμού η διατήρηση μέτρων αντνιτάμπινγκ επί ενός προϊόντος του οποίου η κοινοτική παραγωγή ήταν υπό εξαφάνιση και θα σταματούσε στο εγγύς μέλλον.
- 98 Κατά τις προσφεύγουσες, αυτές απέδειξαν με την αίτηση επανεξετάσεως ότι η παραγωγή εντός της Κοινότητας καλωδίων γενικής χρήσεως ήταν στο εξής αμελητέα, αντίθετα προς την περίοδο μεταξύ του 1999 και του 2001, κατά τη διάρκεια της οποίας σημαντικές ποσότητες καλωδίων γενικής χρήσεως είχαν παραχθεί εντός της Κοινότητας. Τονίζουν ότι η απόδειξη της εν λόγω μεταβολής των περιστάσεων προσκομίστηκε.

- 99 Πρώτον, το εμπιστευτικό κείμενο της αιτήσεως επανεξετάσεως περιέχει πολλές δηλώσεις κοινοτικών παραγωγών που αποδεικνύουν ότι τα καλώδια γενικής χρήσεως έχουν αποσυρθεί από τα προγράμματα παραγωγής ή ότι οι εν λόγω παραγωγοί δεν είναι πλέον σε θέση να τα παράγουν. Αν και οι προσφεύγουσες δεν προσεκόμισαν τις δηλώσεις αυτές στο πλαίσιο της παρούσας δίκης, προκειμένου να προστατεύσουν τον εμπιστευτικό τους χαρακτήρα, παρατηρούν ότι η Επιτροπή έλαβε γνώση των εγγράφων αυτών, εφόσον έχει στην κατοχή της το εμπιστευτικό κείμενο της αιτήσεως επανεξετάσεως.
- 100 Δεύτερον, η εξαφάνιση της παραγωγής αυτής προέκυπτε από τις διαφημίσεις, τις ιστοσελίδες και τους καταλόγους των κοινοτικών παραγωγών, που έχουν επισυναφθεί στο παράρτημα 4 της αιτήσεως επανεξετάσεως. Τα έγγραφα αυτά δείχνουν ότι, επί του παρόντος, οι κοινοτικοί παραγωγοί των οικείων καλωδίων από χάλυβα παράγουν κυρίως καλώδια ειδικής χρήσεως.
- 101 Η Επιτροπή επέλεξε να αγνοήσει τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία, εφόσον αυτή δεν αναφέρθηκε στην εξαφάνιση της παραγωγής καλωδίων γενικής χρήσεως στην επίδικη επιστολή. Επομένως, τα αρνητικά αποτελέσματα των δασμών αντνιτάμπινγκ ήσαν δυσανάλογα, δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι η διατήρηση των μέτρων αντνιτάμπινγκ δεν παρουσιάζει κανένα πλεονέκτημα για την ευρωπαϊκή παραγωγή καλωδίων γενικής χρήσεως. Οι προσφεύγουσες συνάγουν εκ τούτου ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και παρέβη το άρθρο 21 του βασικού κανονισμού.
- 102 Η Επιτροπή υποστηρίζει, κατ' αρχάς, ότι το παρόν σκέλος του πρώτου λόγου είναι απαράδεκτο για δύο λόγους. Πρώτον, οι προσφεύγουσες ουδέποτε προέβαλαν, στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας, το επιχείρημα κατά το οποίο η διατήρηση των μέτρων ήταν αντίθετη προς το συμφέρον της Κοινότητας και αποτελούσε παράβαση του άρθρου 21 του βασικού κανονισμού.

- 103 Δεύτερον, οι προσφεύγουσες στήριζαν το επιχείρημά τους ότι η κοινοτική παραγωγή των καλωδίων από χάλυβα γενικής χρήσεως προοδευτικώς εξαφανιζόταν, σε προβληθέντα πραγματικά περιστατικά, τα οποία δεν περιλαμβάνονταν στο μη εμπιστευτικό κείμενο της αιτήσεως επανεξετάσεως, επισυναφθέν στο δικόγραφο της προσφυγής, καθώς και σε δηλώσεις κοινοτικών παραγωγών, οι οποίες δεν επισυνάφθησαν σ' αυτό.
- 104 Ακόμη και αν υποθεθεί ότι το παρόν σκέλος του πρώτου λόγου είναι παραδεκτό, η Επιτροπή αμφισβητεί τον ισχυρισμό των προσφευγουσών κατά τον οποίο η παραγωγή καλωδίων γενικής χρήσεως εντός της Κοινότητας έχει καταστεί μηδαμινή.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

— Επί του παραδεκτού

- 105 Ως προς το απαράδεκτο του δευτέρου σκέλους του πρώτου λόγου, που προέβαλε η Επιτροπή, με την αιτιολογία ότι το επιχείρημα που αντλείται από την αντίθεση προς το κοινοτικό συμφέρον δεν προεβλήθη στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας, πρέπει να παρατηρηθεί, εν προκειμένω, ότι το μέρος IV της αιτήσεως επανεξετάσεως έχει τον τίτλο «Προοδευτική κατάργηση της κοινοτικής παραγωγής καλωδίων γενικής χρήσεως». Οι προσφεύγουσες αναφέρονται εκεί σε μια φθίνουσα κοινοτική παραγωγή των καλωδίων από χάλυβα γενικής χρήσεως, πράγμα το οποίο συνιστά μεταβολή που απαιτεί τον επαναπροσδιορισμό του πεδίου εφαρμογής των επίδικων μέτρων αντιντάμπινγκ, προκειμένου να αποκλεισθούν τα εν λόγω καλώδια από τον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος. Προς στήριξη του επιχειρήματός τους, οι προσφεύγουσες αναφέρθηκαν, με την αίτηση επανεξετάσεως, στον κανονισμό 495/2002 (βλ. σκέψη 96 ανωτέρω). Όμως, με τον κανονισμό αυτό, το Συμβούλιο έκρινε, στο

πλαίσιο ενδιάμεσης επανεξετάσεως βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, ότι ήταν προς το συμφέρον της Κοινότητας η κατάργηση των μέτρων αντιντάμπινγκ ορισμένων εισαγωγών ατομικών τηλεομοιοτυπικών μηχανημάτων, λαμβανομένης υπόψη της παύσεως προσεχώς της κοινοτικής παραγωγής των προϊόντων που υπόκεινται στα μέτρα αντιντάμπινγκ.

- 106 Τα σχετικά με την προοδευτική κατάργηση της κοινοτικής παραγωγής καλωδίων γενικής χρήσεως επιχειρήματα έχουν εξ ολοκλήρου επαναληφθεί στο δικόγραφο της προσφυγής. Οι προσφεύγουσες διευκρίνισαν εκεί, παραθέτοντας την αιτιολογική σκέψη 9 του κανονισμού 495/2002, ότι η διατήρηση των επίδικων μέτρων αντιντάμπινγκ, ενόψει της προοδευτικής εξαφανίσεως της παραγωγής των καλωδίων γενικής χρήσεως, ήταν αντίθετη προς το συμφέρον της Κοινότητας και αποτελούσε παράβαση του άρθρου 21 του βασικού κανονισμού.
- 107 Από το άρθρο 21, παράγραφος 1, δευτέρα και τρίτη περίοδος, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 21, παράγραφος 1, δευτέρα και τρίτη περίοδος, του κανονισμού 1225/2009) προκύπτει ότι τα θεσμικά όργανα έχουν το δικαίωμα να μην εφαρμόζουν τα καθορισθέντα μέτρα αντιντάμπινγκ, ακόμη και αν οι λοιπές προϋποθέσεις για την επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ συντρέχουν, ήτοι το ντάμπινγκ, η ζημία και η αιτιώδης συνάφεια, αν αυτά κρίνουν ότι η εφαρμογή αυτών των μέτρων δεν συμφέρει την Κοινότητα. Όμως, στην περίπτωση προοδευτικής εξαφανίσεως της κοινοτικής παραγωγής προϊόντων που υπόκεινται σε μέτρα αντιντάμπινγκ, η εκτίμηση του κοινοτικού συμφέροντος υπάγεται στον προσδιορισμό της αναγκαιότητας διατηρήσεως των οικείων μέτρων αντιντάμπινγκ, στο πλαίσιο ενδιάμεσης επανεξετάσεως βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού.
- 108 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η αιτίαση της Επιτροπής, που αντλείται από το γεγονός ότι οι προσφεύγουσες προέβαλαν ένα επιχείρημα το οποίο δεν είχαν εγείρει στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας, στηρίζεται σε εσφαλμένη πρόταση, δεδομένου ότι η αίτηση επανεξετάσεως αφορούσε, τουλάχιστον σιωπηρώς, την εξαφάνιση του κοινοτικού συμφέροντος, εφόσον αναφερόταν στην προοδευτική κατάργηση της

παραγωγής καλωδίων γενικής χρήσεως εντός της Κοινότητας και ανέφερε, παραπέμποντας στην αιτιολογική σκέψη 9 του κανονισμού 495/2002, ότι τα οικεία μέτρα αντιντάμπινγκ «δεν θα παρέχ[ουν] οφέλη για την προστασία της [κοινοτικής] παραγωγής από τις πιθανές αθέμιτες εμπορικές πρακτικές».

- 109 Συνεπώς, το γεγονός ότι στην αίτηση επανεξετάσεως δεν γίνεται ρητή αναφορά του άρθρου 21 του βασικού κανονισμού δεν επηρεάζει το παραδεκτό του παρόντος σκέλους του πρώτου λόγου.
- 110 Ακολούθως, όσον αφορά τη μη προσκόμιση των εμπιστευτικών δηλώσεων των κοινοτικών παραγωγών σχετικά με την εξαφάνιση της κοινοτικής παραγωγής των καλωδίων από χάλυβα για γενικές χρήσεις, πρέπει να θεωρηθεί ότι αυτό είναι ζήτημα που περιλαμβάνεται στην εκτίμηση της αποδείξεως των ισχυρισμών των προσφευγουσών, οπότε θα εξεταστεί στο πλαίσιο της εξετάσεως του βασίμου του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου.
- 111 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο ισχυρισμός περί απαραδέκτου που διατύπωσε η Επιτροπή ως προς το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου πρέπει να απορριφθεί.

— Επί της ουσίας

- 112 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως αρνούμενη να διαπιστώσει την εξαφάνιση της παραγωγής καλωδίων γενικής χρήσεως εντός της Κοινότητας και, συνεπώς, αρνούμενη να δεχθεί την αίτηση επανεξετάσεως.

- 113 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι προσφεύγουσες ισχυρίστηκαν μόνον ότι η κοινοτική παραγωγή καλωδίων γενικής χρήσεως ήταν στο εξής μηδαμινή, χωρίς εν τούτοις να προσκομίσουν το ελάχιστο συγκεκριμένο αποδεικτικό στοιχείο που να μπορεί να στηρίξει τον ισχυρισμό αυτόν.
- 114 Κατ' αρχάς, όσον αφορά τις δηλώσεις των κοινοτικών παραγωγών επί των οποίων στηρίζονται οι προσφεύγουσες για να αποδείξουν τη μείωση της κοινοτικής παραγωγής καλωδίων γενικής χρήσεως, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, εκτός του γεγονότος ότι δεν προσκομίστηκαν στο πλαίσιο της παρούσας προσφυγής, τέτοιες μεμονωμένες δηλώσεις κοινοτικών παραγωγών που ισχυρίζονται, ενδεχομένως, ότι απέσυραν τα καλώδια γενικής χρήσεως από το πρόγραμμά τους παραγωγής, δεν μπορούν, αυτές καθεαυτές, να θεωρηθούν επαρκείς για να αποδείξουν την προοδευτική εξαφάνιση της κοινοτικής παραγωγής καλωδίων γενικής χρήσεως, αν αυτές δεν στηρίζονται σε αντικειμενικά αποδεικτικά στοιχεία, όπως οι στατιστικές παραγωγής.
- 115 Επιπλέον, οι διαφημίσεις των κοινοτικών παραγωγών, επισυναφθείσες στην αίτηση επανεξετάσεως που αποτελεί παράρτημα του δικογράφου της προσφυγής, δεν αποδεικνύουν την προοδευτική εξαφάνιση της παραγωγής καλωδίων γενικής χρήσεως εντός της Κοινότητας, αλλά μάλλον ότι οι κοινοτικοί παραγωγοί προτείνουν πλήρες φάσμα διαφόρων τύπων καλωδίων από χάλυβα, χωρίς οι εν λόγω διαφημίσεις να αποδεικνύουν αν τα προτεινόμενα εκεί καλώδια παράγονται εντός της Κοινότητας ή εισάγονται. Εν πάση περιπτώσει, ορισμένα αποσπάσματα διαφημίσεων, ιστοσελίδων ή καταλόγων κοινοτικών παραγωγών, από τα οποία προκύπτει ότι αυτοί επικεντρώνονται στην παραγωγή καλωδίων ειδικής χρήσεως, δεν μπορούν να αρκούν για να αποδειχθεί η προοδευτική εξαφάνιση της κοινοτικής παραγωγής καλωδίων γενικής χρήσεως στο σύνολό της.
- 116 Επομένως, τα επιχειρήματα των προσφευγουσών περί μεταβολής των περιστάσεων όσον αφορά την προοδευτική εξαφάνιση της παραγωγής καλωδίων γενικής χρήσεως εντός της Κοινότητας δεν μπορούν να αποδείξουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε

πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως αρνούμενη να προβεί σε μερική ενδιάμεση επανεξέταση των επίδικων μέτρων αντιντάμπινγκ ενόψει των αποδεικτικών στοιχείων που αυτές προσεκόμισαν.

117 Κατά συνέπεια, το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου πρέπει να απορριφθεί.

γ) Επί του τρίτου σκέλους, που αντλείται από μεταβολή των περιστάσεων όσον αφορά την ύπαρξη ζημίας

Επιχειρήματα των διαδίκων

118 Κατά τις προσφεύγουσες, δεν ισχύει πλέον σήμερα η διαπίστωση που έγινε όταν οι κοινοτικοί κατασκευαστές παρήγαγαν ακόμη καλώδια γενικής χρήσεως, κατά την οποία οι εισαγωγές των εν λόγω καλωδίων τους προκαλούσαν σημαντική ζημία κατά την έννοια του άρθρου 3 του βασικού κανονισμού.

119 Πρώτον, οι προσφεύγουσες απέδειξαν, με την αίτηση επανεξετάσεως, ότι τα καλώδια γενικής χρήσεως και τα καλώδια ειδικής χρήσεως εξελίσσονταν σε διαφορετικές αγορές, που διακρίνονταν από τα νέα ευρωπαϊκά πρότυπα EN 12385 και EN 10264. Επιπλέον, η αγορά καλωδίων γενικής χρήσεως και εκείνη των καλωδίων ειδικής χρήσεως διακρίνονται λόγω της εμπορίας των πρώτων που πραγματοποιείται γενικώς όσον διαρκεί η βιομηχανική φάση, ενώ τα δεύτερα, κατασκευασθέντα εντός της Κοινότητας, αποτελούν κατ' αρχήν αντικείμενο πρόσθετης επεξεργασίας.

120 Δεύτερον, στο εμπιστευτικό κείμενο της αιτήσεως επανεξετάσεως, οι προσφεύγουσες παρουσίασαν δηλώσεις κοινοτικών παραγωγών, οι οποίοι εισάγουν μεγάλες ποσότητες καλωδίων γενικής χρήσεως, συμπεριλαμβανομένων καλωδίων προερχομένων από χώρες υποκείμενες στα μέτρα αντιντάμπινγκ επί των καλωδίων από χάλυβα. Έτσι, οι εν λόγω εισαγωγές δεν προκαλούν πλέον καμία ζημία στους κοινοτικούς παραγωγούς, οι οποίοι δεν θα προκαλούσαν ουδέποτε ζημία στους εαυτούς τους. Αν και οι προσφεύγουσες δεν προσεκόμισαν τις δηλώσεις αυτές στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας, προκειμένου να προστατεύσουν τον εμπιστευτικό τους χαρακτήρα, η Επιτροπή έλαβε γνώση των εγγράφων αυτών, εφόσον είχε στην κατοχή της το εμπιστευτικό κείμενο της αιτήσεως επανεξετάσεως.

121 Επομένως, δεδομένου ότι δεν υπάρχει στην παρούσα φάση ζημία αφορώσα τις εισαγωγές καλωδίων γενικής χρήσεως, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι είναι απίθανο η ζημία να εξακολουθήσει ή να επανεμφανισθεί αν οι εν λόγω εισαγωγές αποκλειστούν του πεδίου εφαρμογής των επίδικων μέτρων αντιντάμπινγκ.

122 Αρνούμενη να διαπιστώσει την εξάλειψη της ζημίας υπό την έννοια του άρθρου 3 του βασικού κανονισμού και, συνεπώς, αρνούμενη να δεχθεί την αίτηση επανεξετάσεως, η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και παρέβη το άρθρο 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού.

123 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα επιχειρήματα των προσφευγουσών.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

- 124 Όπως ήδη παρατηρήθηκε στη σκέψη 37 ανωτέρω, κατά το άρθρο 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, για να αρχίσει ενδιάμεση επανεξέταση, η αίτηση πρέπει να περιέχει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι η διατήρηση του μέτρου δεν είναι πλέον αναγκαία για την εξουδετέρωση του ντάμπινγκ και/ή ότι η εξακολούθηση ή η επανεμφάνιση της ζημίας είναι απίθανη στην περίπτωση κατά την οποία το μέτρο καταργηθεί ή τροποποιηθεί ή ότι το υπάρχον μέτρο δεν επαρκεί ή δεν επαρκεί πλέον για να εξουδετερώσει το ντάμπινγκ στο οποίο οφείλεται η ζημία.
- 125 Όσον αφορά, πρώτον, το επιχείρημα των προσφευγουσών κατά το οποίο τα καλώδια γενικής χρήσεως και τα καλώδια ειδικής χρήσεως αναπτύσσονται σε διαφορετικές αγορές, οι οποίες διακρίνονται από τα νέα πρότυπα της ΕΕΤ, καθώς και το επιχείρημα που αντλείται από την ύπαρξη διαφορών ως προς την εμπορία τους, πρέπει να παρατηρηθεί ότι τα εν λόγω επιχειρήματα έχουν ήδη εξετασθεί και απορριφθεί κατά την εξέταση του πρώτου σκέλους του παρόντος λόγου, στις σκέψεις 86 έως 95 ανωτέρω.
- 126 Όσον αφορά, δεύτερον, τον ισχυρισμό των προσφευγουσών κατά τον οποίο οι κοινοτικοί παραγωγοί εισάγουν μεγάλες ποσότητες καλωδίων γενικής χρήσεως, μεταξύ άλλων και από τις χώρες που υπόκεινται στα μέτρα αντιντάμπινγκ, πρέπει να παρατηρηθεί, αφενός, ότι οι μεμονωμένες δηλώσεις των κοινοτικών παραγωγών που ισχυρίζονται ότι εισάγουν μεγάλες ποσότητες καλωδίων γενικής χρήσεως, στις οποίες οι προσφεύγουσες βασίζονται, εκτός του ότι δεν προσκομίστηκαν στο πλαίσιο της παρούσας προσφυγής, δεν μπορούν να θεωρηθούν επαρκείς, αυτές καθεαυτές, για να αποδείξουν αυτές τις εισαγωγές, εάν δεν στηρίζονται σε αντικειμενικά αποδεικτικά στοιχεία, όπως είναι οι στατιστικές σχετικά με τις κοινοτικές εισαγωγές των εν λόγω καλωδίων. Αφετέρου, ο απλός ισχυρισμός των προσφευγουσών, κατά τον οποίο η συνέχιση ή η επανεμφάνιση της ζημίας είναι «απίθανη» δεν αποδεικνύει την εξάλειψη της ζημίας την οποία υφίσταται η κοινοτική βιομηχανία.

127 Τα επιχειρήματα των προσφευγουσών σχετικά με μεταβολή των περιστάσεων όσον αφορά την ύπαρξη ζημίας δεν μπορούν, επομένως, να αποδείξουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως αρνούμενη να προβεί σε μερική ενδιάμεση επανεξέταση των επίδικων μέτρων αντιντάμπινγκ ενόψει των αποδεικτικών στοιχείων που προσεκόμισαν οι προσφεύγουσες.

128 Συνεπώς, το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου πρέπει να απορριφθεί.

129 Κατά συνέπεια, ο πρώτος λόγος πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

2. Επί του δευτέρου λόγου, που αντλείται από παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

α) Επιχειρήματα των διαδίκων

130 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή προσέβαλε την δικαιολογημένη εμπιστοσύνη τους αρνούμενη να προβεί σε ενδιάμεση επανεξέταση των μέτρων αντιντάμπινγκ. Κατά πάγια νομολογία, το δικαίωμα να αξιώσει κάποιος την προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης έχει κάθε ιδιώτης που βρίσκεται σε κατάσταση από την οποία προκύπτει ότι η διοίκηση της Ενώσεως, παρέχοντάς του σαφείς διαβεβαιώσεις, του δημιούργησε βάσιμες προσδοκίες [απόφαση του Πρωτοδικείου της 16ης Νοεμβρίου 2006, T-333/03, Masdar (UK) κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. II-4377, σκέψη 119].

- 131 Εν προκειμένω, η Επιτροπή δημιούργησε στις προσφεύγουσες δικαιολογημένη εμπιστοσύνη έχοντάς τους προτείνει να επανεκθέσουν, στο πλαίσιο ενδιάμεσης επανεξετάσεως, το επιχείρημα ότι τα καλώδια γενικής χρήσεως διαφέρουν ουσιωδώς από τα καλώδια ειδικής χρήσεως. Οι διαβεβαιώσεις αυτές ήσαν επαρκώς συγκεκριμένες και προέρχονταν από αρμόδιες και αξιόπιστες πηγές.
- 132 Πρώτον, η Επιτροπή είχε ενθαρρύνει τις προσφεύγουσες, κατά την περάτωση της διαδικασίας επανεξετάσεως, δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, των μέτρων αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν με τον κανονισμό 1796/1999 στις εισαγωγές συρματόσχοινων και καλωδίων από χάλυβα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Ουγγαρίας, Ινδίας, Μεξικού, Πολωνίας, Νότιας Αφρικής και Ουκρανίας, να υποβάλουν αίτηση ενδιάμεσης επανεξετάσεως με σκοπό την τροποποίηση του πεδίου εφαρμογής των επίδικων μέτρων. Ειδικότερα, ένας από τους υπαλλήλους της Επιτροπής είχε επικοινωνήσει με την EWRIA για να την ενημερώσει ότι η αίτηση των προσφευγουσών για την τροποποίηση του πεδίου εφαρμογής των μέτρων αντιντάμπινγκ δεν μπορούσε να υποβληθεί στο πλαίσιο επανεξετάσεως λόγω της λήξεως, αλλά έπρεπε να υποβληθεί στο πλαίσιο ενδιάμεσης επανεξετάσεως κατ' εφαρμογήν του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού. Κατά τις προσφεύγουσες, ο υπάλληλος της Επιτροπής δεν είχε κανένα λόγο να έρθει σε επαφή με την EWRIA, εκτός αν η Επιτροπή ήθελε να προσδιορίσει εκ νέου το πεδίο εφαρμογής των επίδικων μέτρων αντιντάμπινγκ. Επομένως, αυτός ενθάρρυνε με τον τρόπο αυτό τις προσφεύγουσες στην υποβολή αιτήσεως ενδιάμεσης επανεξετάσεως.
- 133 Δεύτερον, η πρόταση αυτή ενισχύθηκε από το γεγονός ότι η αντιπροσωπεία της Επιτροπής, επισκεπτόμενη την έδρα της Heko Industrieerzeugnisse, μιας εκ των προσφευγουσών, στο πλαίσιο της διαδικασίας επανεξετάσεως λόγω της λήξεως, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, των μέτρων αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν με τον κανονισμό 1601/2001 στις εισαγωγές ορισμένων καλωδίων από χάλυβα καταγωγής Ρωσίας, Ταϊλάνδης και Τουρκίας, φάνηκε ότι ενδιφερόταν σαφώς για τον εκ νέου ορισμό του πεδίου εφαρμογής των μέτρων σχετικά με τα καλώδια από χάλυβα.

- 134 Τρίτον, κατά την άτυπη συνάντηση που αφορούσε την αίτηση επανεξετάσεως, οι υπάλληλοι της Επιτροπής έδωσαν στις προσφεύγουσες την εντύπωση ότι αυτή θα ήταν διατεθειμένη να επανεξετάσει τα επιχειρήματά τους στο πλαίσιο μερικής ενδιάμεσης επανεξετάσεως όσον αφορά τα οικεία προϊόντα. Οι υπάλληλοι αυτοί είχαν διαβάσει ξανά το πρώτο κείμενο της αιτήσεως επανεξετάσεως των προσφευγουσών και είχαν διατυπώσει πολλές συστάσεις για την τροποποίηση του εν λόγω κειμένου. Οι προσφεύγουσες είχαν διορθώσει την αίτησή τους βασιζόμενες στις συστάσεις αυτές και είχαν συμπεριλάβει τα προταθέντα από τους εν λόγω υπαλλήλους της Επιτροπής επιχειρήματα. Ένας εκ των υπαλλήλων είχε έρθει σε επαφή με τις προσφεύγουσες για το θέμα του διορθωθέντος κειμένου και τις είχε πληροφορήσει ότι έκρινε ότι δεν ήταν αναγκαία καμία πρόσθετη τροποποίηση, και ότι, λαμβάνοντας υπόψη τα «πολλά υποσχόμενα» επιχειρήματα που περιελάμβανε η αίτηση, αυτή θα έπρεπε αμέσως να υποβληθεί επισήμως στην Επιτροπή.
- 135 Για να αποδείξουν ότι οι επαφές αυτές πράγματι πραγματοποιήθηκαν, οι προσφεύγουσες προτείνουν, σύμφωνα με το άρθρο 65, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας, να εξεταστεί ως μάρτυρας ο [H.], πρόεδρος της EWRJA.
- 136 Η συμπεριφορά αυτή της Επιτροπής άφησε να νοηθεί ότι είχε την πρόθεση να τροποποιήσει τη θέση της σχετικά με τον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος και του ομοειδούς προϊόντος στο πλαίσιο των μέτρων αντιντάμπινγκ που αφορούσαν τα καλώδια από χάλυβα. Οι προσφεύγουσες είχαν κάθε λόγο να πιστεύουν ότι, αφής θα υπέβαλαν, εμπροθέσμως, αίτηση ενάρξεως ενδιάμεσης επανεξετάσεως για την τροποποίηση του πεδίου εφαρμογής των επίδικων μέτρων αντιντάμπινγκ και τον αποκλεισμό των καλωδίων γενικής χρήσεως, η Επιτροπή θα άρχιζε ανυπερθέτως την αντίστοιχη διαδικασία ενδιάμεσης επανεξετάσεως.
- 137 Οι προσφεύγουσες βασίστηκαν στην προσδοκία αυτή και υπέβαλαν την αίτησή τους επανεξετάσεως στις 12 Ιουνίου 2007, αφιερώνοντας σ' αυτήν τον αναγκαίο χρόνο και την αναγκαία δαπάνη. Αρνούμενα να προβούν στην αιτηθείσα ενδιάμεση επανεξετάση, τα θεσμικά όργανα της Ενώσεως προσέβαλαν, επομένως, τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των προσφευγουσών.

138 Η Επιτροπή απαντά ότι δεν έδωσε συγκεκριμένες διαβεβαιώσεις στις προσφεύγουσες σχετικά με την πραγματοποίηση επανεξετάσεως.

β) Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

139 Σύμφωνα με τη νομολογία, η αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης εκτείνεται σε κάθε ιδιώτη που βρίσκεται σε κατάσταση από την οποία προκύπτει ότι η διοίκηση της Ενώσεως, παρέχοντάς του συγκεκριμένες, ανεπιφύλακτες και συγκλίνουσες διαβεβαιώσεις, προερχόμενες από αρμόδιες και αξιόπιστες πηγές, του δημιούργησε βάσιμες προσδοκίες (βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Ιουλίου 1999, T-203/97, Forvass κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1999, σ. I-A-129 και II-705, σκέψη 70 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία· της 26ης Σεπτεμβρίου 2002, T-319/00, Borremans κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2002, σ. I-A-171 και II-905, σκέψη 63, και της 9ης Ιουλίου 2008, T-304/06, Reber κατά ΓΕΕΑ - Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart), Συλλογή 2008, σ. II-1927, σκέψη 64). Πάντως, οι διαβεβαιώσεις αυτές πρέπει να είναι σύμφωνες με τους εφαρμοστέους κανόνες και διατάξεις, καθόσον υποσχέσεις που δεν λαμβάνουν υπόψη τις διατάξεις αυτές δεν είναι ικανές να δημιουργήσουν δικαιολογημένη εμπιστοσύνη στον ενδιαφερόμενο (βλ. αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 5ης Νοεμβρίου 2002, T-205/01, Ronsse κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2002, σ. I-A-211 και II-1065, σκέψη 54· της 16ης Μαρτίου 2005, T-329/03, Ricci κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2005, σ. I-A-69 και II-315, σκέψη 79 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, και Mozart, προπαρατεθείσα· βλ. επίσης, συναφώς, απόφαση του Δικαστηρίου της 6ης Φεβρουαρίου 1986, 162/84, Βλάχου κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Συλλογή 1986, σ. 481, σκέψη 6).

140 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται κατ' αρχάς ότι από κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν μπορεί να αποδειχθεί το περιεχόμενο των φερομένων λεκτικών διαβεβαιώσεων. Ασφαλώς, η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι αυτή είχε επαφές μεταξύ Αυγούστου 2004 και Νοεμβρίου 2005 με τις προσφεύγουσες κατά τη διάρκεια της επανεξετάσεως των μέτρων αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν με τον κανονισμό 1796/1999 και τα οποία έληγαν, καθώς και τον Οκτώβριο του 2006, προκαταρκτικώς, σχετικά με την αίτηση επανεξετάσεως. Πάντως, αμφισβητεί ότι τους παρέσχε συγκεκριμένες και

ανεπιφύλακτες διαβεβαιώσεις που μπορούσαν να δημιουργήσουν σ' αυτές βάσιμες προσδοκίες για το ότι θα άρχιζε η διαδικασία επανεξετάσεως.

- 141 Πρώτον, ως προς τις επαφές μεταξύ της Επιτροπής και των προσφευγουσών στο πλαίσιο της διαδικασίας επανεξετάσεως λόγω λήξεως, του κανονισμού 1796/1999, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή τις είχε «ενθαρρύνει» να υποβάλουν αίτηση επανεξετάσεως και παρατηρούν ότι ο υπάλληλος της Επιτροπής είχε έρθει σε επαφή μ' αυτές για να τους διευκρινίσει ορισμένες διαδικαστικές πτυχές μιας αιτήσεως ενδιάμεσης επανεξετάσεως. Πάντως, ακόμη και αν υποθεθεί ότι η Επιτροπή μπόρεσε να διαβλέψει τη δυνατότητα αυτής της επανεξετάσεως κατά τις εν λόγω επαφές, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα κοινοποιηθέντα στοιχεία δεν αποτελούν συγκεκριμένες, ανεπιφύλακτες και συγκλίνουσες διαβεβαιώσεις ότι θα πραγματοποιηθεί επανεξέταση.
- 142 Δεύτερον, ως προς την επαφή μεταξύ των υπαλλήλων της Επιτροπής και των προσφευγουσών κατά τη διάρκεια της επισκέψεώς τους στην έδρα της Heko Industrieerzeugnisse στο πλαίσιο της διαδικασίας επανεξετάσεως λόγω της λήξεως των μέτρων αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν με τον κανονισμό 1601/2001, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται μόνον ότι οι υπάλληλοι της Επιτροπής εμφανίστηκαν ως «ενδιαφερόμενοι» για τον εκ νέου ορισμό του πεδίου εφαρμογής των επίδικων μέτρων αντιντάμπινγκ, πράγμα το οποίο δεν μπορούσε να αποτελεί συγκεκριμένη και ανεπιφύλακτη διαβεβαίωση ότι θα άρχιζε ενδιάμεση επανεξέταση.
- 143 Τρίτον, όσον αφορά την άτυπη συνάντηση μεταξύ της Επιτροπής και των προσφευγουσών στο πλαίσιο της αιτήσεως επανεξετάσεως που αποτελεί αντικείμενο της παρούσας προσφυγής, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν μόνον ότι αυτές είχαν την «εντύπωση» ότι η Επιτροπή θα ήταν διατεθειμένη να εξετάσει τα επιχειρήματά τους στο πλαίσιο επανεξετάσεως και ότι αυτή είχε χαρακτηρίσει τα επιχειρήματά τους ως «πολλά υποσχόμενα». Όμως, αυτά τα στοιχεία δεν μπορούσαν να αποτελούν συγκεκριμένες, ανεπιφύλακτες και συγκλίνουσες διαβεβαιώσεις ότι θα άρχιζε ενδιάμεση επανεξέταση. Επιπλέον, όπως παρατήρησε η Επιτροπή, η απάντησή της σε αιτήσεις με τις οποίες ζητείται προκαταρκτικώς η παροχή τεχνικών συμβουλών δεν αποτελεί τυπική ή άτυπη απόφαση εκ μέρους της, εφόσον η εξέταση του φακέλου μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο βάσει των επιχειρημάτων και των αποτελεσματικών

αποδεικτικών στοιχείων που περιλαμβάνονται σε αίτηση επισήμως κατατεθείσα και δεν μπορούσε επομένως, σε κάθε περίπτωση, να έχει προκαλέσει οιαδήποτε δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ότι θα άρχιζε ενδιάμεση επανεξέταση.

- 144 Λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι δεν αμφισβητείται το υποστατό των επαφών αυτών και ότι οι προβαλλόμενες επαφές δεν μπορούσαν σε καμία περίπτωση να έχουν δημιουργήσει οιαδήποτε δικαιολογημένη εμπιστοσύνη στις προσφεύγουσες ότι θα άρχιζε ενδιάμεση επανεξέταση, το αίτημα διεξαγωγής αποδείξεων που διατύπωσαν οι προσφεύγουσες πρέπει να απορριφθεί.
- 145 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι ο δεύτερος λόγος πρέπει να απορριφθεί.

3. Επί του τρίτου λόγου, που αντλείται από πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και παράβαση του άρθρου 1, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού

α) Επιχειρήματα των διαδίκων

- 146 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι τα θεσμικά όργανα της Ενώσεως βάσισαν τις διαπιστώσεις τους, όσον αφορά τα μέτρα αντιντάμπινγκ σχετικά με τα καλώδια από χάλυβα, σε ένα πολύ ευρύ ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα τα θεσμικά όργανα να συγκρίνουν προϊόντα που δεν ήταν ομοειδή και να συναγάγουν εσφαλμένα συμπεράσματα.

- 147 Οι προσφεύγουσες υπενθυμίζουν ότι εξέθεσαν το επιχείρημα αυτό στην αίτησή τους επανεξετάσεως και ζήτησαν από την Επιτροπή να προσαρμόσει το πεδίο εφαρμογής των μέτρων αποκλείοντας τις εισαγωγές καλωδίων γενικής χρήσεως. Πάντως, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη την επιχειρηματολογία τους. Οι ισχυρισμοί της Επιτροπής στην επίδικη επιστολή, κατά τους οποίους οι διάφοροι τύποι καλωδίων από χάλυβα «[είχαν] όλα τα ίδια βασικά φυσικά και [...] τεχνικά χαρακτηριστικά» και σύμφωνα με τους οποίους «τα προϊόντα χαμηλότερης και ανώτερης ποιότητας δεν είναι μεν εναλλάξιμα μεταξύ τους, αλλά τα προϊόντα των γειτονικών ομάδων ασφαλώς είναι εναλλάξιμα», είναι εσφαλμένοι για τους ακολούθους λόγους, οι οποίοι έχουν ήδη διατυπωθεί στην αίτηση επανεξετάσεως.
- 148 Πρώτον, τα φυσικά και τεχνικά χαρακτηριστικά των καλωδίων ειδικής χρήσεως διαφέρουν από εκείνα των καλωδίων γενικής χρήσεως, καθόσον έχουν πρόσθετα στοιχεία και απαιτούν τη χρησιμοποίηση νημάτων υψηλών απαιτήσεων, σύμφωνα με το πρότυπο EN 10264.
- 149 Δεύτερον, ο τρόπος παραγωγής καλωδίων ειδικής χρήσεως διαφέρει σαφώς από εκείνον των καλωδίων γενικής χρήσεως, διότι απαιτεί ψηφιακή γραμμή παραγωγής και πρόσθετους εξοπλισμούς.
- 150 Τρίτον, η τελική χρήση των δύο αυτών τύπων καλωδίων επίσης διαφέρει. Τα καλώδια ειδικής χρήσεως χρησιμοποιούνται για ειδικές εφαρμογές, απαιτώντας να έχει το καλώδιο εξαιρετικές φυσικές και τεχνικές ιδιότητες, σε αντίθεση προς τα καλώδια γενικής χρήσεως.
- 151 Τέταρτον, τα καλώδια ειδικής χρήσεως και εκείνα γενικής χρήσεως δεν είναι ανταλλάξιμα. Τα καλώδια γενικής χρήσεως δεν μπορούν να χρησιμοποιούνται για πολλές ειδικές εφαρμογές.

- 152 Πέμπτον, δεν υφίσταται πλέον σήμερα σημαντική παραγωγή καλωδίων γενικής χρήσεως εντός της Κοινότητας.
- 153 Οι προσφεύγουσες τονίζουν ότι όλα αυτά τα στοιχεία δείχνουν ότι υφίσταται σαφής διαχωριστική γραμμή μεταξύ των καλωδίων γενικής χρήσεως και εκείνων ειδικής χρήσεως. Εντούτοις, η Επιτροπή, παραπέμποντας στον ευρύ ορισμό του προϊόντος ο οποίος αναφέρεται στα «βασικά χαρακτηριστικά», συνεχίζει να συγκρίνει τα καλώδια ειδικής χρήσεως που παρήχθησαν εντός της Κοινότητας και τα καλώδια γενικής χρήσεως που εισήχθησαν, ήτοι προϊόντα τα οποία δεν είναι ομοειδή. Αρνούμενη να προβεί σε ενδιάμεση επανεξέταση των μέτρων αντιντάμπινγκ, η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και παρέβη το άρθρο 1, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού.
- 154 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα επιχειρήματα των προσφευγουσών.

β) Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

- 155 Με τον τρίτο τους λόγο, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι τα επίδικα μέτρα αντιντάμπινγκ βασίζονται σε ένα υπερβολικά ευρύ ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος, οπότε τα θεσμικά όργανα εξακολουθούν να συγκρίνουν τα καλώδια ειδικής χρήσεως με τα καλώδια γενικής χρήσεως, προϊόντα τα οποία, κατά τις προσφεύγουσες, δεν είναι ομοειδή. Υπό τις συνθήκες αυτές, η άρνηση της Επιτροπής να αρχίσει ενδιάμεση επανεξέταση συνιστά, αφενός, πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και, αφετέρου, παράβαση του άρθρου 1, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού.

- 156 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το επιχείρημα κατά το οποίο η άρνηση ενάρξεως ενδιάμεσης επανεξετάσεως συνιστά παράβαση του άρθρου 1, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, στο μέτρο που η Επιτροπή, παραπέμποντας στον ευρύ ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος ο οποίος αναφέρεται στα βασικά χαρακτηριστικά, συνεχίζει να συγκρίνει τα καλώδια ειδικής χρήσεως που παρήχθησαν εντός της Κοινότητας με τα καλώδια γενικής χρήσεως που εισήχθησαν, καταλήγει, στην πραγματικότητα, να θέτει υπό αμφισβήτηση τη νομιμότητα των επίδικων μέτρων αντιντάμπινγκ, και ειδικότερα τον ορισμό τους του υπό εξέταση προϊόντος, παρόλον ότι η νομιμότητα των εν λόγω μέτρων δεν αποτελεί αντικείμενο της παρούσας προσφυγής, η οποία αποσκοπεί στην ακύρωση της αποφάσεως με την οποία η Επιτροπή αρνήθηκε την έναρξη μερικής ενδιάμεσης επανεξετάσεως.
- 157 Επιπλέον, όσον αφορά το επιχείρημα που αποσκοπεί να αποδείξει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως αρνούμενη να αρχίσει διαδικασία ενδιάμεσης επανεξετάσεως λαμβάνοντας υπόψη μεταβολή περιστάσεων όσον αφορά τον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος, την κοινοτική παραγωγή ή ακόμη την προκληθείσα ζημία, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι επικαλύπτεται με την επιχειρηματολογία που αναπτύχθηκε στο πλαίσιο του πρώτου λόγου, η οποία απορρίφθηκε στις σκέψεις 55 έως 129 ανωτέρω.
- 158 Κατά συνέπεια, ο τρίτος λόγος πρέπει να απορριφθεί, καθώς και η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 159 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή οι προσφεύγουσες ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικασθούν στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το αίτημα της Επιτροπής.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.

- 2) Καταδικάζει στα δικαστικά έξοδα την European Wire Rope Importers Association (EWRIA), την Câbleries namuroises SA, την Ropenhagen A/S, την ESH Eisen- und Stahlhandelsgesellschaft mbH, την Heko Industrieerzeugnisse GmbH, την Interkabel Internationale Seil- und Kabel-Handels GmbH, την Jose Casañ Colomar SA και την Denwire Ltd.

Martins Ribeiro

Παπασάββας

Dittrich

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 17 Δεκεμβρίου 2010.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

Το νομικό πλαίσιο	II - 6291
Α — Βασικός κανονισμός αντιντάμπινγκ	II - 6291
Β — Μέτρα αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονται σε εισαγωγές συρματόσχοινων και καλωδίων από σίδηρο ή χάλυβα	II - 6296
1. Μέτρα αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν επί των εισαγωγών καλωδίων από χάλυβα καταγωγής Κίνας, Ινδίας, Νότιας Αφρικής και Ουκρανίας	II - 6296
2. Μέτρα αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν στις εισαγωγές συρματόσχοινων και καλωδίων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Ρωσίας	II - 6297
Το ιστορικό της διαφοράς	II - 6299
Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων	II - 6304
Σκεπτικό	II - 6305
Α — Επί του παραδεκτού	II - 6305
1. Επί του παραδεκτού του αιτήματος περί ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 4ης Ιουλίου 2008, να μην αρχίσει μερική ενδιάμεση επανεξέταση των μέτρων αντιντάμπινγκ σχετικά με τα καλώδια από χάλυβα	II - 6305
α) Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 6305
β) Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου	II - 6307
2. Επί του παραδεκτού του αιτήματος να υποχρεωθεί η Επιτροπή να προβεί σε μερική ενδιάμεση επανεξέταση	II - 6312
α) Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 6312
β) Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου	II - 6312
II - 6348	

3.	Επί του παραδεκτού των λόγων που προέβαλαν οι προσφεύγουσες	II - 6313
	α) Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 6313
	β) Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου	II - 6313
B —	Επί της ουσίας	II - 6316
1.	Επί του πρώτου λόγου, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 3, και του άρθρου 21 του βασικού κανονισμού	II - 6316
	α) Επί του πρώτου σκέλους που αντλείται από μεταβολή περιστάσεων όσον αφορά τον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος	II - 6317
	Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 6317
	Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου	II - 6322
	β) Επί του δεύτερου σκέλους, που αντλείται από μεταβολή περιστάσεων όσον αφορά την παραγωγή καλωδίων γενικής χρήσεως εντός της Κοινότητας	II - 6329
	Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 6329
	Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου	II - 6331
	— Επί του παραδεκτού	II - 6331
	— Επί της ουσίας	II - 6333
	γ) Επί του τρίτου σκέλους, που αντλείται από μεταβολή των περιστάσεων όσον αφορά την ύπαρξη ζημίας	II - 6335
	Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 6335
	Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου	II - 6337
		II - 6349

2.	Επί του δευτέρου λόγου, που αντλείται από παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης	II - 6338
	α) Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 6338
	β) Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου	II - 6341
3.	Επί του τρίτου λόγου, που αντλείται από πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και παράβαση του άρθρου 1, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού	II - 6343
	α) Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 6343
	β) Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου	II - 6345
	Επί των δικαστικών εξόδων	II - 6346